IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1100

z dne 5. julija 2021

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Turčije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 14. maja 2020 začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla (v nadaljnjem besedilu: vroče valjani ploščati izdelki ali izdelek v preiskavi) s poreklom iz Turčije (v nadaljnjem besedilu: zadevna država) na podlagi člena 5 osnovne uredbe ([2]).

(2) Komisija je 12. junija 2020 začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom istega izdelka s poreklom iz Turčije ([3]).

1.2 Registracija

(3) Komisija je na podlagi zahteve pritožnika, ki je bila podprta z zahtevanimi dokazi, z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1686 ([4]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o registraciji) uvedla registracijo uvoza zadevnega izdelka v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe.

1.3 Začasni ukrepi

(4) Komisija je v skladu s členom 19a osnovne uredbe dne 17. decembra 2020 stranem predložila povzetek predlaganih začasnih dajatev ter podrobne informacije o izračunu stopenj dampinga in stopenj, ki zadostujejo za odpravo škode, povzročene industriji Unije. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 215 in 216 začasne uredbe, pripombe, ki so jih predložile strani, niso privedle do spremembe stopenj, saj se niso štele za pripombe redaktorske narave.

(5) Komisija je 7. januarja 2021 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/9 ([5]) (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasno protidampinško dajatev.

1.4 Naknadni postopek

(6) Po razkritju bistvenih dejstev in preudarkov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so pritožniki, tj. konzorcij, ki zastopa interese nekaterih uporabnikov, uporabnik, ki je uvažal dolge izdelke iz jekla, vzorčeni proizvajalci izvozniki, uvoznik, povezan z enim od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, turško združenje izvoznikov jekla (v nadaljnjem besedilu: ÇİB) in turška vlada, predložili pisna stališča v zvezi z začasnimi ugotovitvami. Dva proizvajalca izvoznika sta zahtevala in prejela dodatne informacije o izračunu njune stopnje škode.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
([2]) UL C 166, 14.5.2020, str. 9.
([3]) UL C 197, 12.6.2020, str. 4.
([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/1686 z dne 12. novembra 2020 o obvezni registraciji uvoza nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Turčije (UL L 379, 13.11.2020, str. 47).
([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/9 z dne 6. januarja 2021 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Turčije (UL L 3, 7.1.2021, str. 4).

(7) Stranem, ki so zahtevale zaslišanje, je bila ta možnost odobrena. Zaslišanje je potekalo s tremi vzorčenimi proizvajalci izvozniki in turško vlado.

(8) Komisija je nadaljevala z zbiranjem in preverjanjem vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za njene dokončne ugotovitve. Pri dokončnih ugotovitvah je upoštevala pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, in po potrebi popravila svoje začasne ugotovitve.

(9) Vse zainteresirane strani je obvestila o ključnih dejstvih in preudarkih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Turčije (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju.

(10) Stranem, ki so zahtevale zaslišanje, je bila odobrena tudi ta možnost. Zaslišanje je potekalo s tremi vzorčenimi proizvajalci izvozniki. Poleg tega je en vzorčen proizvajalec izvoznik zahteval posredovanje pooblaščenca za zaslišanje v zvezi z uporabo člena 18 osnovne uredbe.

(11) Komisija je po dokončnem razkritju ugotovila tiskarsko napako pri izračunu dokončne stopnje dampinga enega od proizvajalcev izvoznikov. Zato je bilo zadevnemu proizvajalcu izvozniku poslano dodatno dokončno razkritje, v zvezi s katerim je podal nadaljnje pripombe.

(12) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane in po potrebi upoštevane v tej uredbi.

1.5 **Vzorčenje**

(13) Ker ni bilo pripomb glede vzorčenja, so bile uvodne izjave 7 do 18 začasne uredbe potrjene.

1.6 **Individualna preiskava**

(14) Ker glede tega oddelka ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 19 začasne uredbe potrjena.

1.7 **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(15) Ker glede obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: OP) in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 27 začasne uredbe potrjena.

1.8 **Sprememba geografskega obsega in trditve med postopkom**

(16) Od 1. januarja 2021 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo) ni več del Evropske unije. Zato ta uredba temelji na podatkih za Evropsko unijo brez Združenega kraljestva (v nadaljnjem besedilu: EU27). Komisija je zato pritožnika in vzorčene proizvajalce Unije pozvala, naj predložijo nekatere dele prvotnega izpolnjenega vprašalnika s podatki samo za EU27. Pritožnik in vzorčeni proizvajalci Unije so predložili zahtevane podatke. Ker je razlika med makroekonomskimi kazalniki, objavljenimi v začasni uredbi, in makroekonomskimi podatki za EU27 posledica izključitve podatkov enega samega proizvajalca iz Združenega kraljestva, so nekatere preglednice v tej uredbi prikazane v razponih, da se ne razkrijejo zaupne informacije, povezane z zadevno zainteresirano stranjo.

(17) V zvezi z dampingom se je za izračun dokončnih stopenj dampinga upošteval samo izvoz vzorčenih proizvajalcev izvoznikov v EU27.

(18) Nazadnje, za oceno interesa Unije je Komisija poizvedovala tudi o vplivu izstopa Združenega kraljestva na izpolnjene vprašalnike, ki so jih predložili uporabniki in uvozniki, tj. družbi Marcegaglia Carbon Steel SpA in San Polo Lamiere ter družbe, ki jih je zastopala skupina Netwok Steel. Družba San Polo Lamiere se ni odzvala na zahtevo Komisije. Druge strani so navedle, da izstop Združenega kraljestva ni vplival na informacije, ki so jih že predložile.

(19) Komisija je 12. januarja 2021 z obvestilom k dokumentaciji ([6]) družbe in združenja iz Združenega kraljestva obvestila, da se ne štejejo več za zainteresirane strani v postopkih trgovinske zaščite. Na obvestilo se je s predložitvijo utemeljenega zahtevka za ohranitev statusa zainteresirane strani v tem postopku odzvalo samo združenje International Steel Trade Association (mednarodno združenje za trgovino z jeklom), tj. stran s sedežem v Združenem kraljestvu, ki zastopa interese uvoznikov in uporabnikov ter je bila registrirana kot zainteresirana stran. Ker ima stran eno od središč v Nemčiji in zastopa zadevna podjetja EU v EU27, je Komisija ugodila njeni zahtevi.

(20) Turška vlada je menila, da so začasni ukrepi, uvedeni 7. januarja 2021, zaradi izstopa Združenega kraljestva neutemeljeni in nezakoniti, saj temeljijo na podatkih za EU-28. Komisijo je 29. januarja 2021 pozvala, naj prekliče začasne ukrepe in izvede analizo na podlagi podatkov, ki ne vključujejo Združenega kraljestva. Komisija je ugotovila, da je zahteva turške vlade neutemeljena, saj so začasni ukrepi izhajali iz ugotovitev, ki so bile zainteresiranim stranem predhodno razkrite leta 2020, tj. v času, ko je Unija še vedno imela 28 držav članic.

(21) Poleg tega so turška vlada in dva od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov trdili, da glede na člen 11(2) Sporazuma med Evropsko skupnostjo za premog in jeklo ter Republiko Turčijo o trgovini z izdelki, zajetimi s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo (v nadaljnjem besedilu: sporazum med Turčijo in ESPJ), nobeni začasni ukrepi ne bi smeli veljati več kot tri mesece ([7]). Vendar je Komisija menila, da so določbe člena 11 sporazuma med Turčijo in ESPJ relevantne le, če se oškodovana stran izrecno sklicuje na ta člen. Komisija se v tej preiskavi ni sklicevala na določbe člena 10 ali 11 sporazuma med Turčijo in ESPJ, zato ji ni bilo treba uvesti začasnih ukrepov za obdobje, krajše od šest mesecev, kot je določeno v osnovni uredbi.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1 Trditve glede obsega izdelka

(22) Proizvajalec viličarjev in sestavnih delov za viličarje in gradbene stroje je v začasni fazi zahteval izključitev vroče valjanih dolgih izdelkov iz paličnega jekla iz obsega izdelka v preiskavi. Komisija je v začasni uredbi začasno ugotovila, da vroče valjani dolgi izdelki iz paličnega jekla ne spadajo na področje te preiskave, ker je 6–12-metrska vroče valjana palica dolg izdelek in ne ploščat jeklen izdelek.

(23) Po začasnem razkritju je stran ponovila svojo zahtevo. Opozorila je, da so zadevni izdelki še vedno zajeti z opredelitvijo izdelka in da zato zanje veljajo ukrepi. Zato je zahtevala izključitev „izdelkov, daljših od 6 000 mm“, da bi se izključili enaki izdelki, tj. nekateri vroče valjani dolgi palični izdelki, ki se uvrščajo pod oznako KN 7226 91 91, tj. eno od oznak KN, za katere veljajo ukrepi. Komisija je ugotovila, da izključitve, kot jo je predlagala zadevna stran, ni mogoče uporabiti, saj bi vključevala nekatere vroče valjane ploščate izdelke, ki naj bi bili zajemati z ukrepi. V zvezi s tem je pritožnik opozoril, da se lahko dolžina 10 000 mm uporablja za vroče valjane ploščate izdelke v kolobarjih in celo za nekatere razrezane vroče valjane ploščate izdelke ter da zato ni značilna izključno za izdelke iz zahtevka za izključitev. Vendar se je strinjal, da naj zadevni vroče valjani dolgi izdelki iz paličnega jekla ne bi bili zajeti s preiskavo.

(24) Komisija je ugotovila, da imajo izdelki iz zahtevka proizvajalca viličarjev drugačne osnovne lastnosti kot vroče valjani ploščati izdelki, vendar ne zaradi svoje dolžine, temveč glede na svojo debelino in širino, zato so drugačni izdelki za drugačno uporabo. Zato je bila izključitev odobrena za „izdelke s (a) širino do vključno 350 mm in (b) debelino najmanj 50 mm, ne glede na dolžino izdelka“.

(25) Po začasnem razkritju je družba Erdemir Romania S.R.L. zahtevala izključitev tako imenovanih „magnetnih“ vroče valjanih ne zrnato usmerjenih izdelkov iz silicija, ki se uvrščajo pod oznako KN 7225 19 10, saj take izdelke kupuje samo od matične družbe Erdemir v Turčiji, in sicer zaradi domnevnih praks proizvajalcev Unije (tj. visoke cene in omejena ponudba) in domnevnega neobstoja konkurence s proizvajalci Unije. Družba je trdila, da bi neizključitev zadevnih izdelkov negativno vplivala na samo družbo in na celotno romunsko gospodarstvo.

([6]) t21.000389.
([7]) UL L 227, 7.9.1996, str. 3.

(26) Zgoraj navedeni zahtevek za izključitev se nanaša na dobavo vroče valjanih ploščatih izdelkov kot vhodnih materialov proizvajalcu elektropločevine v Romuniji iz njegove matične družbe Erdemir v Turčiji. Komisija je ugotovila, da taki vhodni materiali niso drugačni, temveč imajo enake značilnosti kot druge vrste vroče valjanih ploščatih izdelkov, za katere veljajo ukrepi, v smislu njihovih osnovnih fizikalnih in kemičnih lastnosti, vrst končne uporabe in zamenljivosti. Komisija je tako zavrnila zahtevek za izključitev „magnetnih“ vroče valjanih ne zrnato usmerjenih izdelkov iz silicija, ki se uvrščajo pod oznako KN 7225 19 10. Poleg tega več proizvajalcev Unije proizvaja „magnetne“ vroče valjane ne zrnato usmerjene izdelke iz silicija, ki neposredno konkurirajo uvoženim izdelkom. V zvezi s posledicami za stran, ki je vložila zahtevek, Komisija ni razumela, zakaj bi bila neizključitev „katastrofalna“, kot je trdila stran, glede na stopnjo protidampinške dajatve, ki se je uporabljala za matično družbo.

2.2 **Sklep**

(27) Ker glede obsega izdelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 28 do 33 začasne uredbe, kot so popravljeni v uvodni izjavi 24 zgoraj.

3. **DAMPING**

(28) Komisija je po začasnem in dokončnem razkritju prejela pisne pripombe treh vzorčenih proizvajalcev izvoznikov in pritožnika o začasnih in dokončnih ugotovitvah o dampingu.

3.1 **Uporaba člena 18 osnovne uredbe**

(29) Podrobnosti o uporabi člena 18 osnovne uredbe za informacije, ki sta jih predložila dva povezana proizvajalca izvoznika, glede stroškov prevoza, sporočenih v zvezi s prodajo na domačem trgu, so bile predstavljene v uvodnih izjavah 26 ter 56 do 59 začasne uredbe.

(30) Po začasnem razkritju sta zadevna povezana proizvajalca izvoznika nasprotovala začasni uporabi člena 18 osnovne uredbe v zvezi z njunimi stroški notranjega prevoza in trdila, da pogoji za uporabo tega člena v tem primeru niso izpolnjeni. Trdila sta tudi, da če bi Komisija sklenila drugače, bi lahko prilagodila stroške notranjega prevoza le za tiste dobavne poti, za katere so se informacije družb štele za napačne.

(31) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalcev izvoznikov in podprl začasno uporabo člena 18 osnovne uredbe s strani Komisije v zvezi s stroški prevoza, ki so nastali zadevnima proizvajalcema izvoznikoma.

(32) Zadevna proizvajalca izvoznika sta po dokončnem razkritju ponovila svoje trditve. Prvič, trdila sta, da opredelitev stroškov prevoza vroče valjanih ploščatih izdelkov med proizvajalcem in drugo družbo v skupini ni več potrebna, saj se je Komisija odločila, da bo izvedla ločena izračuna stopnje dampinga za oba proizvajalca izvoznika v skupini. Drugič, trdila sta, da bi morala Komisija uporabiti informacije iz odgovora na dopis iz člena 18 in prilagoditi samo stroške prevoza za dobavne poti, ki so vključevale skladišče/pristanišče povezane družbe v skupini kot posredniško prodajno ali prevzemno mesto. V zvezi s tem je družba zahtevala tudi posredovanje pooblaščenca za zaslišanje, zaslišanje pa je potekalo 6. maja 2021.

(33) Komisija je trditev preučila in sklenila, da je bila uporaba člena 18 osnovne uredbe v zvezi s stroški notranjega prevoza, nastalimi proizvajalcema izvoznikoma, upravičena. Prvič, čeprav sta bila po njunih pripombah k začasnemu razkritju za družbi opravljena ločena izračuna, sta družbi ostali povezani strani, zato so bili stroški notranjega prevoza še vedno pomembni. Drugič, dokumenti, ki sta jih družbi predložili v podporo svoji trditvi, niso vsebovali nobenih novih informacij ter niso zagotovili jasne in popolne razčlenitve vseh dobavnih poti, vključenih v domačo prodajo izdelka v preiskavi, ki bi Komisiji omogočila jasno opredelitev – in s tem navzkrižno preverjanje – vseh transakcij, v katere je bilo skladišče/pristanišče povezane družbe vključeno kot posredniška prodajna ali distribucijska točka. Na podlagi informacij v dokumentaciji ni bilo mogoče z zadostno gotovostjo izključiti, da ni drugih dobavnih poti, pri katerih bi bilo tudi treba izključiti nekatere stroške notranjega prevoza.

(34) Komisija je na podlagi priporočil pooblaščenca za zaslišanje ponovno ocenila sorazmernost prilagoditve stroškov domačega prevoza proizvajalcev izvoznikov. Opozorila je, da se uporaba člena 18 osnovne uredbe nanaša le na omejeno število prodajnih transakcij na domačem trgu (okrog 10 % za enega proizvajalca izvoznika in okrog 20 % za drugega proizvajalca izvoznika v skupini), in popravila samo prodajne transakcije s strankami. Tako so popravki za večino transakcij domače prodaje ostali nespremenjeni. Poleg tega Komisija – kljub temu, da je uporabila razpoložljiva dejstva – ni v celoti zavrnila popravka za stroške prevoza. Namesto tega je za oceno stroškov prevoza za poti, pri katerih je bila vključenost povezane posredniške točke nejasna, uporabila dejanske podatke, ki sta jih predložili družbi. Zato je menila, je glede na dejstva in potrebo po tem, da proizvajalca izvoznika utemeljita zahtevane popravke, pristop, sprejet v zvezi z določitvijo popravka za stroške prevoza za transakcije domače prodaje, sorazmeren in ne nerazumen.

(35) Zato je bila trditev zavrnjena in Komisija je potrdila sklepe iz uvodnih izjav 56 do 59 začasne uredbe.

3.2 **Normalna vrednost**

(36) Podrobnosti izračuna normalne vrednosti so navedene v uvodnih izjavah 38 do 49 začasne uredbe.

(37) En proizvajalec izvoznik je trdil, da bi morala Komisija pri določanju njegovih stroškov proizvodnje uskladiti ponovno izračunane stroške kupljenih vhodnih materialov z njegovimi računovodskimi evidencami.

(38) Komisija je ocenila trditev in ugotovila, da je utemeljena. Metodologija, ki jo je Komisija v začasni fazi uporabila za prerazporeditev stroškov kupljenih vhodnih materialov, da bi izražali razliko v stroških, ki je posledica razlik v tehničnih lastnostih vhodnih materialov, je privedla do višjih skupnih stroškov zadevnih materialov, ki se niso ujemali z računovodskimi evidencami proizvajalca izvoznika. Zato je bila trditev sprejeta in Komisija je pri dokončnem izračunu ustrezno popravila stroške kupljenih vhodnih materialov.

(39) En proizvajalec izvoznik je trdil, da bi morala Komisija pri določanju njegovih stroškov proizvodnje sprejeti izravnavo električne energije, o kateri je poročal. Trdil je, da je Komisija v začasnih sklepih napačno razumela vlogo družbe na turškem trgu električne energije in splošno delovanje sistema YEKDEM, tj. podpornega mehanizma za energijo iz obnovljivih virov v Turčiji. Proizvajalec izvoznik je pojasnil, da operater trga (EPIAS) električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov, udeležencem na trgu prodaja po določeni ceni. Vendar če bi se pozneje izkazalo, da je bila tržna cena, po kateri je EPIAS kupil to električno energijo, nižja, bi bila kupcem električne energije razlika povrnjena. Zato je družba trdila, da je izravnava električne energije nujna, da ob upoštevanju povračila odraža njene neto stroške električne energije.

(40) Komisija je preučila nova predložena pojasnila in sklenila, da je trditev utemeljena. Zato je bila trditev sprejeta in izravnava električne energije je bila pri dokončnem izračunu dampinga družbe vključena v stroške proizvodnje.

(41) En proizvajalec izvoznik je trdil, da bi morala Komisija za izračun stroškov proizvodnje vroče valjanih ploščatih izdelkov upoštevati samo stroške vroče valjanih ploščatih izdelkov, prodanih na domačem trgu, ki jih je predložil ločeno od stroškov vroče valjanih ploščatih izdelkov, ki so bili izvoženi v Unijo, namesto da je določila enotne stroške proizvodnje vroče valjanih ploščatih izdelkov z združitvijo obeh sklopov predloženih podatkov o stroških. Družba je trdila, da se pri takem pristopu ne upošteva dejstvo, da se lahko nabor izdelkov znotraj ene vrste izdelka, opredeljene v kontrolni številki izdelka, razlikuje glede na namembni trg.

(42) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalca izvoznika in navedel, da bi morali imeti dva ali več izdelkov, ki spadajo pod isto kontrolno številko izdelka, enake stroške proizvodnje, tudi če jih proizvajalec v svojem sistemu stroškovnega računovodstva šteje za različne. Zato bi bilo treba o njih poročati v isti preglednici stroškov proizvodnje.

(43) Proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju ponovil trditev, da bi se morali pri izračunu normalne vrednosti upoštevati samo stroški proizvodnje za domačo prodajo, o katerih se je poročalo ločeno od stroškov proizvodnje za prodajo Uniji.

(44) Komisija je menila, da proizvajalec izvoznik ni dokazal dejanskih razlik v stroških proizvodnje po namembnem trgu, ki bi upravičile ločen izračun stroškov. Domnevne razlike v stroških so nastale, ker je družba predložila stroške proizvodnje na podlagi svojih notranjih oznak in ne na podlagi kontrolnih številk izdelkov. Komisija je menila, da ni razloga za razlikovanje med stroški proizvodnje za izdelke, ki se prodajajo na domačem trgu, in izdelke, ki se izvažajo, če ni dejanskih razlik v proizvodnem postopku. Ker proizvajalec izvoznik ni predložil nobenega dokaza, da bil proizvodni postopek za izvoz in domačo prodajo pod isto kontrolno številko izdelka drugačen, je Komisija sklenila, da ne more sprejeti dveh sklopov stroškov. Trditev je bila zato zavrnjena.

(45) Trije proizvajalci izvozniki so podali pripombe k izračunu njihovih domačih PSA-stroškov, zlasti v zvezi z izključitvijo ali začasno prerazporeditvijo nekaterih finančnih postavk, kot so finančni prihodki, pozitivne in negativne tečajne razlike ter izredni prihodki in izgube za izračun PSA-stroškov.

(46) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvam proizvajalcev izvoznikov in navedel, da izključeni zneski niso povezani s proizvodnjo ali prodajo izdelka v preiskavi, temveč so rezultat drugih dejavnosti, ki jih izvajajo družbe, kot so bančne vloge in postopki prevrednotenja.

(47) Trije proizvajalci izvozniki so po dokončnem razkritju ponovili svoje trditve v zvezi z izračunom PSA-stroškov.

(48) Dva povezana proizvajalca izvoznika sta podvomila v dejstvo, da je Komisija nekatere odhodke s stroškov prodanega blaga prerazvrstila na PSA-stroške ali stroške proizvodnje (kot so odhodki zaradi neizkoriščene zmogljivosti ali rezervacija za neaktivni material), medtem ko tega ni storila v zvezi z nekaterimi drugimi odhodki, sporočenimi v okviru stroškov prodanega blaga. Družbi sta nadalje trdili, da bi morala Komisija upoštevati realizirane pozitivne/negativne tečajne razlike in tudi tiste, ki izhajajo iz razlik v vrednotenju. Nazadnje, družbi sta trdili, da se delna prerazvrstitev PSA-stroškov, povezanih s prevozom, na skupne PSA-stroške ne bi smela izvesti za povezanega trgovca v skupini, saj ni imel stroškov notranjega prevoza. Zadnjenavedena trditev je bila ponovljena po dodatnem dokončnem razkritju. Proizvajalca izvoznika sta zlasti trdila, da to ne more zadevati povezanega trgovca, saj je bil zadnji člen v prevozni verigi.

(49) Kar zadeva prerazvrstitev odhodkov, sporočenih v okviru stroškov prodanega blaga, je družba sporočila nekatere odhodke, ki niso bili vključeni niti v stroške proizvodnje niti v PSA-stroške. Komisija je tako ugotovila, da bi bili zadevni odhodki nepravilno izključeni iz določitve normalne vrednosti, če ne bi bili prerazvrščeni v nobeno od navedenih kategorij. Hkrati je menila, da zadevni odhodki, ki niso bili prerazvrščeni, bodisi niso povezani s proizvodnjo in/ali prodajo izdelka v preiskavi (npr. posli z izvedenimi finančnimi instrumenti) bodisi je povezava s proizvodnjo in/ali prodajo izdelka v preiskavi nejasna (npr. razlike v ceni surovin).

(50) Kar zadeva pozitivne/negativne tečajne razlike, je Komisija menila, da so prihodki/odhodki vrednotenja rezultat prenehanja opravljanja dejavnosti ter zato niso povezani s proizvodnjo in/ali prodajo izdelka v preiskavi. Poleg tega sta družbi pojasnili, da so pozitivne/negativne tečajne razlike rezultat poslovanja v EUR ali TRY, saj je bila njuna obračunska valuta USD. Ker je domača prodaja potekala v USD, je Komisija menila, da realiziranih pozitivnih/negativnih tečajnih razlik ni mogoče pripisati domači prodaji in bi jih bilo zato treba upoštevati pri določanju PSA-stroškov, uporabljenih pri preskusu običajnega poteka trgovine.

(51) Nazadnje, v zvezi s prerazvrstitvijo stroškov notranjega prevoza, za katero so se uporabile določbe člena 18 osnovne uredbe, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 29 do 35 zgoraj, je Komisija, kar zadeva povezanega trgovca, menila, da gre za vprašanje na ravni skupine družb, vključno s posli povezanega trgovca. V zvezi s povezanim trgovcem je ugotovila, da ima družba prostore na štirih lokacijah. Zato ni bilo mogoče izključiti, da se je blago najprej prepeljalo na eno od drugih lokacij, preden je bilo poslano stranki ali ga je stranka prevzela.

(52) Zato je Komisija potrdila svoj pristop v začasni fazi in zavrnila trditve obeh povezanih proizvajalcev izvoznikov.

(53) En proizvajalec izvoznik se ni strinjal s tem, da je Komisija zavrnila pozitivne/negativne tečajne razlike, izredne prihodke in finančne prihodke, o katerih je družba poročala v svojih PSA-stroških. Poleg tega je trdil, da je Komisija iz PSA-stroškov izločila finančne prihodke, ne pa tudi finančnih odhodkov.

(54) Z uporabo svojih računovodskih praks zadevna družba ni mogla ločeno poročati o realiziranih pozitivnih/negativnih tečajnih razlikah, ki so neposredno povezane s proizvodnjo in/ali prodajo izdelka v preiskavi. Zato Komisija ni mogla določiti dejanskega zneska sporočenih pozitivnih/negativnih tečajnih razlik, ki bi se lahko upošteval pri izračunu PSA-stroškov.

(55) V zvezi z izrednimi prihodki je Komisija navedla, da je družba v svojih pripombah o začasnem razkritju trdila, da se izredni prihodki nanašajo na prodajne in proizvodne dejavnosti izdelka v preiskavi. Vendar družba ni predložila dokazov za to trditev. Poleg tega je Komisija pojasnila, da je zavrnila samo eno postavko, navedeno pod izrednimi prihodki, katere značilnosti ni bilo mogoče določiti na podlagi informacij, ki jih je predložila družba.

(56) Komisija je tudi skrbno preučila informacije, navedene v okviru finančnih prihodkov in finančnih odhodkov. Zavrnila je trditev družbe v okviru finančnih prihodkov, saj ni bila povezana z vsakodnevnimi proizvodnimi in prodajnimi dejavnostmi družbe, ampak bolj s finančnimi posli, ki niso bili povezani s proizvodnjo in/ali prodajo izdelka v preiskavi. V nasprotju s tem je Komisija na podlagi informacij, ki jih je predložila družba, menila, da se finančni odhodki, nastali zadevni družbi, nanašajo na njene dejavnosti proizvodnje in prodaje vroče valjanih ploščatih izdelkov.

(57) Zato je Komisija potrdila svoj pristop v začasni fazi in zavrnila trditve proizvajalca izvoznika.

(58) En proizvajalec izvoznik je trdil, da Komisija ne bi smela zanemariti informacij, ki jih je predložil v začasni fazi, saj ni nobene časovne izjeme, ki bi ji to dovoljevala, če so informacije predložene v rokih preiskave in zainteresirana stran, ki je take informacije predložila, sodeluje s Komisijo.

(59) V začasni fazi je zadevni proizvajalec izvoznik izpodbijal začasne popravke, ki jih je Komisija izvedla pri njegovih navzkrižno preverjenih PSA-stroških, in predložil dodatne informacije v zvezi s tem. Komisija je prerazporedila nekatere PSA-stroške, ki jih je družba prvotno dodelila drugim izdelkom, vključno z vhodnimi materiali za proizvodnjo vroče valjanih ploščatih izdelkov, ki jih proizvaja družba sama. Komisija je skrbno preučila predložene dodatne informacije in sklenila, da te informacije ne dokazujejo, da je metoda, ki jo je uporabila za prerazporeditev PSA-stroškov, nerazumna ali neprimerna, zlasti glede na dejstvo, da proizvajalec med navzkrižnim preverjanjem na daljavo ni razkril in ustrezno dodelil teh PSA-stroškov ter da se je v svojih pripombah k začasnemu razkritju strinjal, da bi se PSA-stroški, povezani z vhodnimi materiali, ki se uporabljajo za proizvodnjo izdelka v preiskavi, lahko dodelili izdelku v preiskavi. Zato je Komisija trditev zavrnila.

(60) Ena skupina proizvajalcev izvoznikov je nasprotovala začasni odločitvi o združitvi podatkov o stroških in prodaji dveh proizvajalcev v skupini za izračun stopnje dampinga skupine. Trdila je, da bi morala Komisija namesto tega najprej izračunati individualne stopnje dampinga za povezana proizvajalca na podlagi njunih normalnih vrednosti in izvoznih cen ter nato na tej podlagi izračunati eno tehtano povprečno stopnjo dampinga za celotno skupino.

(61) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalca izvoznika in navedel, da je Komisija ravnala pravilno, ko je družbi zaradi narave gospodarskih dejavnosti skupine obravnavala kot en subjekt.

(62) Komisija je sklenila, da je bilo glede na to, da je vsak od teh dveh proizvajalcev izvoznikov v skupini predložil svoje podatke o stroških in prodaji tako, da je bilo mogoče razlikovati in spremljati tok stroškov in prodaje izdelkov, ki jih je posamično proizvedel vsak od njiju, mogoče in pravilneje izračunati dve ločeni stopnji dampinga ter ju šele nato združiti v eno tehtano povprečno stopnjo dampinga za celotno skupino. Zato je bila trditev skupine sprejeta in v skladu s tem izračunana njena stopnja dampinga.

(63) En proizvajalec izvoznik je trdil, da Komisija ni ravnala prav, ko je nekatere odhodke zaradi neizkoriščene zmogljivosti začasno vključila v njegove stroške proizvodnje, in še, da so se taki stroški nanašali samo na izdelke, ki niso izdelek v preiskavi.

(64) Komisija je preučila informacije, ki jih je predložil proizvajalec izvoznik, in ugotovila, da je trditev utemeljena. Dejansko je bila začasna vključitev teh odhodkov zaradi neizkoriščenih zmogljivosti v stroške izdelka v preiskavi rezultat nesporazuma glede kategorije izdelkov, na katero so se ti odhodki nanašali. Zato je bila trditev sprejeta, povezani odhodki zaradi neizkoriščene zmogljivosti pa so bili izključeni iz stroškov proizvodnje proizvajalca izvoznika.

(65) En proizvajalec izvoznik je ponovil trditev, da bi bilo treba upoštevati dejanske stroške proizvodnje plošč (vhodni material za vroče valjane ploščate izdelke), kot so nastali njegovemu povezanemu dobavitelju, in ne nakupne cene, ki jo je zaračunal povezani dobavitelj. Poleg tega je družba navedla, da je tak pristop ustrezen, saj je Komisija v začasni fazi združila podatke, ki sta jih predložila povezana proizvajalca, in izračunala enotno stopnjo dampinga.

(66) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalca izvoznika in navedel, da bi bilo treba stroške plošč sporočiti kot stroške, nastale proizvajalcu izvozniku. Glede na to, da se plošče niso prenesle na ravni stroškov, ampak nad njo, bi bilo upoštevanje stroškov plošč povezanega dobavitelja izkrivljajoče.

(67) Komisija je opozorila, da stroški, uporabljeni pri izračunu normalne vrednosti, v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe razumno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi, kot so evidentirani v računovodskih evidencah družbe. V računovodskih evidencah proizvajalca izvoznika, ki je podal trditev, so bili stroški plošč knjiženi na ravni nakupne cene, plačane povezanemu dobavitelju. Prodajna cena plošč za proizvajalca izvoznika je bila primerljiva s prodajno ceno za nepovezane strani, zato je Komisija menila, da razumno odraža stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi. Poleg tega je Komisija proizvajalca obravnavala kot ločena subjekta in izvedla dva ločena izračuna dampinga, zaradi česar je dodatni argument v zvezi z združenim izračunom v začasni fazi postal brezpredmeten. Zato je Komisija potrdila ugotovitve iz začasne faze.

(68) En proizvajalec izvoznik je trdil, da Komisija ni ravnala prav, ko je začasno prilagodila stroške peletov iz železove rude pri določanju njegovih stroškov proizvodnje vroče valjanih ploščatih izdelkov, saj je bila ta prilagoditev izvedena, ker so stroški zadevnih peletov temeljili na nakupnih cenah povezanih strani, kar pomeni, da niso odražali dejanske tržne cene. Poleg tega je proizvajalec izvoznik trdil, da bi se tudi v primeru, če bi bila prilagoditev potrebna, samo del tako dobljenih dodatnih stroškov lahko dodelil proizvodnji izdelka v preiskavi, saj se peleti iz železove rude uporabljajo tudi za proizvodnjo drugih izdelkov.

(69) Pritožnik je v pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalca izvoznika in podprl prilagoditev stroškov peletov iz železove rude, ki jo je izvedla Komisija, saj nakupne cene, plačane povezanim subjektom, niso bile primerljive tržne cene.

(70) Komisija je potrdila svoj začasni sklep, da je bila v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe prilagoditev stroškov peletov iz železove rude proizvajalca izvoznika potrebna, ker so se tovrstni peleti kupovali skoraj izključno od povezanih strani po cenah, za katere je bilo ugotovljeno, da niso bile primerljive tržne cene. Te cene so bile zato nadomeščene z nepovezano nakupno ceno, kot jo je navedla družba. Trditev, da bi bilo treba samo del tako dobljenih dodatnih stroškov dodeliti proizvodnji izdelka v preiskavi, se ni odražala v izpolnjenem vprašalniku družbe, točnosti takih informacij pa v tako pozni fazi preiskave ni bilo mogoče navzkrižno preveriti. Trditev je bila zato zavrnjena.

(71) Po dokončnem razkritju je proizvajalec izvoznik ponovil trditev, da je bila nakupna cena peletov iz železove rude povezanih strani tržna cena, in oporekal temu, kako je Komisija izračunala to prilagoditev z dodelitvijo vseh dodatnih stroškov izdelku v preiskavi, pri čemer je trdil, da se peleti iz železove rude uporabljajo tudi za proizvodnjo drugih izdelkov. V zvezi s to zadnjo točko je družba izpodbijala tudi sklep Komisije, da so bile informacije, predložene za dodelitev odhodkov, nove in jih ni bilo mogoče navzkrižno preveriti.

(72) Komisija je skrbno ponovno preučila trditve in informacije, ki jih je družba predložila v pripombah k dokončnemu razkritju. Ugotovila je, da je povezani dobavitelj peletov iz železove rude dejansko prodal surovino proizvajalcu izvozniku s pribitkom. Vendar je bil pribitek precej nižji od stopnje, ki jo je zahteval proizvajalec izvoznik, in precej nižji od pribitka, uporabljenega za prodajo med družbami skupine v skladu s politiko skupine glede določanja transfernih cen, zato se ni zdelo, da odraža pribitek transakcije pod običajnimi tržnimi pogoji. Poleg tega družba ni predložila nobenih dodatnih dokazov, da je tak pribitek odražal razumno stopnjo, ki jo je zahtevala neodvisna gospodarska družba. V zvezi z deležem kupljenih peletov iz železove rude, ki se uporabljajo za proizvodnjo vroče valjanih ploščatih izdelkov, je Komisija ugotovila, da je družba ločeno poročala o nakupu železove rude na več obrazcih. Vendar je družba o stroških železove rude, ki se uporablja za proizvodnjo vroče valjanih ploščatih izdelkov, poročala brez nadaljnje razčlenitve, zato ni bilo mogoče potrditi bolj razčlenjene porabe peletov iz železove rude pri proizvodnji vroče valjanih ploščatih izdelkov. Poleg tega so podatki v poročilu o zmogljivosti, ki jih je proizvajalec izvoznik predložil kot prilogo k svojemu prvotnemu izpolnjenemu vprašalniku, kazali, da so se vsi kupljeni peleti iz železove rude v celoti uporabili za proizvodnjo vroče valjanih ploščatih izdelkov v količini, ki jo je sporočila družba. Zato je Komisija trditev dokončno zavrnila.

(73) En proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju trdil, da Komisija ne bi smela dodati dodatnih PSA-stroškov njegovi domači prodaji, ki je potekala prek povezanega proizvajalca v skupini, da bi se odražala vključenost povezanega trgovca. Ta proizvajalec izvoznik je zlasti trdil, da je povezana družba, vključena v zadevno domačo prodajo, nastale prodajne in splošne odhodke, vključno s pribitkom, obračunavala v skladu s politiko skupine glede določanja transfernih cen. Zato so se po navedbah proizvajalca izvoznika stroški, ki jih je imel povezani trgovec, že odražali v njegovih PSA-stroških. V ta namen se je proizvajalec izvoznik skliceval na stroške storitev skupine, ki jih je zaračunavala povezana družba.

(74) Komisija je najprej opozorila, da je za upoštevanje PSA-stroškov trgovca, vključenega v domačo prodajo, uporabila konservativen pristop, saj ni uporabila dejanskih PSA-stroškov povezanega proizvajalca izvoznika, ampak PSA-stroške druge povezane družbe v skupini, ki je delovala kot čisti trgovec za nekatere transakcije domače prodaje. V zvezi s tem je menila, da bi bili PSA-stroški povezanega proizvajalca izvoznika nesorazmerno visoki, medtem ko se je za PSA-stroške povezanega trgovca lahko štelo, da so na razumni ravni za funkcije, ki jih je povezani proizvajalec izvajal pri domači prodaji. Poleg tega je Komisija ugotovila, da je povezani proizvajalec izvoznik zadevnemu proizvajalcu izvozniku dejansko zaračunaval storitve skupine. Na podlagi informacij, ki sta jih predložili družbi, Komisija ni mogla ugotoviti, ali so se storitve, ki so se zaračunavale proizvajalcu izvozniku, dejansko nanašale na stroške, nastale pri nadaljnji prodaji izdelka v preiskavi na domačem trgu, saj so bile vse transakcije, knjižene v računovodskih izkazih in/ali izdanih računih, označene le kot storitve skupine. Poleg tega so odhodki za storitve skupine, knjiženi v računovodskih izkazih proizvajalca izvoznika in dodeljeni izdelku v preiskavi, predstavljali zanemarljiv del neto prodaje. Komisija je glede na negotovost v zvezi z naravo storitev skupine, knjiženih v računovodskih izkazih zadevnega proizvajalca izvoznika, in konzervativni pristop, ki ga je uporabila že na začetku, to trditev zavrnila.

3.3 **Izvozna cena**

(75) Podrobni podatki za izračun izvozne cene so navedeni v uvodnih izjavah 50 in 51 začasne uredbe. Ker glede tega oddelka ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje začasne sklepe.

3.4 **Primerjava**

(76) Podrobnosti o primerjavi normalne vrednosti z izvozno ceno so navedene v uvodnih izjavah 52 do 68 začasne uredbe.

(77) En proizvajalec izvoznik je ponovil svojo trditev, da s svojim povezanim trgovcem s sedežem v Turčiji, ki je v OP prodajal izdelek v preiskavi v Unijo, sestavlja en sam gospodarski subjekt in da je zato nasprotoval začasnim prilagoditvam svoje izvozne cene v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe. Družba se je sklicevala na prejšnje sodne primere, zlasti v zvezi z obstojem določenega omejenega neposrednega izvoza s strani proizvajalca, pri čemer je trdila, da ta izvoz ne zadostuje za zavrnitev trditve o enem samem gospodarskem subjektu. Trdila je tudi, da obstoj neposredne domače prodaje s strani proizvajalca ni pomemben pri ugotavljanju, ali na strani izvoza obstaja en sam gospodarski subjekt, in da je dejstvo, da proizvajalec nadzoruje povezanega trgovca, bistven vidik, ki ga je treba upoštevati pri presoji trditve.

(78) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalca izvoznika, pri čemer je navedel, da obstoj neposredne prodaje proizvajalca kaže, da trgovec deluje kot povezan prodajni posrednik, in podprl prilagoditve izvozne cene, ki jih je izvedla Komisija.

(79) Komisija je preučila pripombe in dokaze v dokumentaciji, zlasti okvirno pogodbo med proizvajalcem in njegovim povezanim trgovcem. Navedla je, da ta okvirna pogodba določa provizijo, ki jo je treba plačati za prodano blago, in da je dajatve, ki so običajno povezane s prodajnim oddelkom, zadržal proizvajalec, medtem ko so dajatve povezanega trgovca ustrezale dajatvam zastopnika, ki izvaja storitev v zvezi s proizvajalčevim izvozom. To je bilo skladno tudi s sorazmerno višjimi stroški prodaje, ki so nastali proizvajalcu izvozniku. O pogodbenem razmerju med proizvajalcem in povezanim trgovcem ni bilo predloženih dodatnih informacij. Komisija je tako sklenila, da okvirna pogodba vsebuje klavzule, ki niso skladne s trditvijo, da je ekonomska realnost razmerja med povezanim trgovcem in proizvajalcem odražala razmerje med proizvajalcem in notranjim prodajnim oddelkom. Proizvajalec je namreč prodajal neposredno, medtem ko je povezani trgovec izvajal dejavnosti v zvezi z izvozom v imenu proizvajalca in v zameno za provizijo. Ob upoštevanju ugotovitev iz začasne faze, da se je proizvajalec ukvarjal tudi z neposredno prodajo, je Komisija sklenila, da je treba trditev o enem samem gospodarskem subjektu zavrniti. Zato je potrdila svoje začasne ugotovitve iz uvodnih izjav 54 in 55 začasne uredbe.

(80) V zvezi s pomembnostjo neposrednega izvoza je proizvajalec izvoznik po dokončnem razkritju v bistvu ponovil trditve, ki jih je navedel v pripombah k začasnemu razkritju ter so bile obravnavane v uvodni izjavi 54 začasne uredbe in uvodni izjavi 79 zgoraj.

(81) Proizvajalec izvoznik je tudi navedel, da večina zadevnega izvoza ni predstavljala dejanskega izvoza, ampak izvoz, ki je bil opravljen za domače kupce v skladu s posebno pravno ali carinsko ureditvijo. Komisija je opozorila, da pravna ureditev, povezana z izvozom, ni odločilnega pomena za oceno, ali prodaja pomeni izvoz, in da je bilo dejstvo, da je taka neposredna prodaja potekala poleg prodaje na domačem trgu, dokaz, da je proizvajalec ohranil prodajne funkcije.

(82) Poleg tega je proizvajalec izvoznik trdil, da dejstvo, da je vso domačo prodajo neposredno zagotavljal proizvajalec, brez vključenosti povezanega trgovca, ni pomembno za ugotovitev obstoja enega samega gospodarskega subjekta pri izvozu. Komisija je opozorila, da to dejstvo kaže, da ima proizvajalec v celoti delujoč notranji prodajni oddelek, kar je pomemben dejavnik, ki ga je kot takega priznalo Splošno sodišče ([8]).

(83) Proizvajalec izvoznik je navedel več argumentov v zvezi z okvirno pogodbo, ki jo je sklenil s povezanim trgovcem. Trdil je, da je razlog za obstoj take pogodbe med proizvajalcem izvoznikom in povezanim trgovcem „zagotovitev listinskih dokazov v primeru vladnih/davčnih revizij in pravil glede oblikovanja transfernih cen“. V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da čeprav je pogodba med proizvajalcem izvoznikom in njegovim povezanim trgovcem lahko pomembna za davčne namene, to ne spremeni dejstva, da pogodba jasno določa, da je povezani trgovec izvajal izvozne storitve v zameno za plačilo provizije na podlagi opravljene prodaje. Proizvajalec izvoznik je tudi potrdil, da pogodba jasno določa, da je za oskrbo strank ter potrebne pogodbe in dogovore s temi strankami odgovoren

([8]) Sodba Splošnega sodišča z dne 25. junija 2015 v zadevi T-26/12, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Svet Evropske unije, točka 50.

proizvajalec izvoznik (proizvajalec). Po mnenju Komisije je to dokaz, da ima proizvajalec izvoznik lasten v celoti delujoč prodajni oddelek za izvoz in da povezani trgovec tako ni deloval kot notranji prodajni oddelek proizvajalca izvoznika. Poleg tega se zdi, da argument proizvajalca izvoznika nakazuje, da bi se lahko prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe izvedla le v primerih, ko je povezani trgovec zadolžen za sklop vseh dejavnosti, ki jih običajno izvaja prodajni oddelek. To ne drži. V členu 2(10)(i) osnovne uredbe so obravnavane „provizij[e], ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo“ (v tem primeru izvozom), brez kakršne koli dodatne opredelitve vrste storitev, ki se izvajajo. Namen prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe je zagotoviti, da je vsaka provizija, plačana zastopniku za izvoz, da se poplačajo storitve, ki jih je ta zastopnik opravil v zvezi z zadevnimi prodajnimi dejavnostmi, ne glede na to, kaj take storitve vključujejo, ustrezno prilagojena, da se zagotovi primerljivost z domačo prodajo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(84) Proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da določila v pogodbi, da povezani trgovec ne more ohraniti dobička ali izgube iz dejavnosti, povezanih z izvozom izdelkov, ni mogoče uskladiti s stališčem, da bi imel povezani trgovec funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela za provizijo, saj se zastopnik ne bi strinjal s tem, da bi se njegov (celotni) dobiček prenesel nazaj na proizvodno družbo ter da bi prejel nadomestilo samo za stroške, povezane s preverjanjem akreditivov, urejanjem dokumentov za carinjenje, pripravo potrebne izvozne dokumentacije in zagotavljanjem izterjave plačil. Komisija je ugotovila, da finančni dogovori med proizvajalcem izvoznikom in povezanim trgovcem odražajo dejavnosti in funkcije, za katere se je povezani trgovec v skladu z pogodbo zavezal, da jih bo izvajal za plačilo. Prilagoditev, ki jo je izvedla Komisija, pri čemer je po analogiji uporabila člen 2(9) osnovne uredbe, je bila določena tako, da bi se upoštevale te funkcije in odražalo ustrezno plačilo za storitev, opravljeno pod običajnimi tržnimi pogoji. Zato to, ali je povezani trgovec plačan na podlagi provizije, ki zajema izvozne storitve, opravljene za proizvajalca izvoznika, kaže, da povezani trgovec izvaja dogovorjene storitve v imenu proizvajalca izvoznika, vendar brez ustreznega plačila, ki bi vključevalo razumen dobiček. Trditev je bila zato zavrnjena.

(85) Proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da dejstvo, da je ohranil nekatere naloge, ki so običajno povezane s prodajnim oddelkom, ne preprečuje ugotovitve o obstoju enega samega gospodarskega subjekta. Po navedbah proizvajalca izvoznika je v skladu z ustaljeno sodno prakso, da lahko proizvajalec in trgovska družba še vedno sestavljata en sam gospodarski subjekt, tudi če proizvajalec sam opravlja nekatere prodajne funkcije. Komisija je ugotovila, da je proizvajalec izvoznik glede na pogodbo dejansko ohranil večino, če že ne vseh, nalog, ki so običajno povezane s prodajnim oddelkom. Kot je navedeno že v uvodni izjavi 83 zgoraj, je to v nasprotju s trditvijo proizvajalca izvoznika, da je treba povezanega trgovca obravnavati kot njegov notranji prodajni oddelek. Povezani trgovec, kot je opozoril sam proizvajalec izvoznik, namreč opravlja dodatne funkcije v zvezi z izvozom v zameno za plačilo ali provizijo. Zaradi teh provizij je bila izvedena prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe.

(86) Komisija je navedla, da se je proizvajalec izvoznik večkrat skliceval na dejanske okoliščine v preiskavi in sodbi v zadevi *Musim Mas* ([9]). V bistvu se zdi, da je proizvajalec izvoznik namigoval, da prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe ni upravičena, ker njegov dejanski položaj ni podoben položaju v zadevi *Musim Mas*. Komisija se s tem ni strinjala. Utemeljenost prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe je treba preučiti na podlagi dejanskega stanja v vsakem posameznem primeru in na podlagi vseh dokazov, ki jih je imela Komisija na voljo. S sodbo v zadevi *Musim Mas* ni bil določen minimalni standard, ki bi moral biti izpolnjen v vseh zadevah. Sodišče se je namreč v zadevi *Musim Mas* strinjalo z oceno, ki jo je izvedel Svet na podlagi dejstev, ugotovljenih v zadevnem primeru. Kot je poudarjeno zgoraj, več zadevnih dejstev iz zadeve *Musim Mas* vsekakor obstaja tudi v primeru proizvajalca izvoznika, zlasti obstoj pogodbe, ki ni združljiv s stališčem, da je povezani trgovec dejansko notranji prodajni oddelek skupine.

([9]) Sodba Sodišča z dne 26. oktobra 2016 v zadevi C-468/15 P, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Svet Evropske unije.

(87) Proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da so obstoj nadzora proizvajalca izvoznika nad povezanim trgovcem, dejstvo, da povezani trgovec ne kupuje od nepovezanih dobaviteljev, ter to, da imata proizvajalec izvoznik in povezani trgovec sedež na istem naslovu, pomembni dejavniki pri ugotavljanju obstoja enega samega gospodarskega subjekta.

(88) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da ni nujno, da vsi dejavniki, obravnavani posamično, kažejo na neobstoj enega samega gospodarskega subjekta med proizvajalcem izvoznikom in povezanim trgovcem. Komisija mora namreč obravnavati vse pogoje, ki urejajo razmerje med proizvajalcem izvoznikom in povezanim trgovcem. Obstoj nadzora ni odločilen za ugotovitev, da povezani trgovec ni notranji prodajni oddelek, pač pa zagotavlja različne vrste storitev znotraj skupine, v tem primeru storitve, povezane z izvozom. To, da povezani trgovec zagotavlja izvozne storitve v zameno za provizijo izključno za proizvajalca izvoznika, in njegova lokacija kažeta le, da povezani trgovec v tej fazi ne opravlja istih storitev za druge stranke. To ne pomeni, da je povezani trgovec notranji prodajni oddelek proizvajalca izvoznika.

(89) Na podlagi navedenega je Komisija v tem primeru zato menila, da povezani trgovec izvaja funkcije posrednika, ki se ukvarja z izvoznimi dejavnostmi proizvajalca izvoznika, zlasti s preverjanjem akreditivov, urejanjem in spremljanjem dokumentov, povezanih s carinjenjem in natovarjanjem, pripravo potrebne izvozne dokumentacije po natovarjanju in izvajanjem z izvozom povezanih postopkov, kot je zagotavljanje izterjave stroškov blaga. Povezani trgovec je prejemal plačilo v obliki provizije na podlagi opravljene prodaje. Ker so na tako plačilo vplivali odnosi znotraj skupine in ker je bil po analogiji uporabljen člen 2(9) osnovne uredbe, se je štelo za ustrezno, da se uporabi razumna stopnja dobička, da bi se preprečili kakršni koli izkrivljajoči učinki, ki bi lahko izhajali iz notranjih dogovorov med proizvajalcem izvoznikom in povezanim trgovcem ([10]).

(90) Skratka, iz vseh razlogov, predstavljenih v uvodni izjavi 54 začasne uredbe in uvodnih izjavah 79 do 88 zgoraj, je bila trditev zavrnjena.

(91) Dva proizvajalca izvoznika sta ponovila svojo trditev, da bi morala Komisija izračunati damping na četrtletni osnovi.

(92) Pritožnik je v pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvam proizvajalcev izvoznikov in navedel, da četrtletni izračun dampinga v tem primeru ni upravičen, saj obstoj manjših nihanj stroškov ter inflacija in deflacija turške lire ne upravičujejo uporabe četrtletnega pristopa.

(93) Ker družbi nista predložili nobenih novih dokazov, s katerimi bi utemeljili svojo trditev in ki bi spremenili oceno Komisije, je Komisija sklenila, da se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav 64 do 68 začasne uredbe potrdijo in da se trditev zavrne.

(94) Po dokončnem razkritju je en proizvajalec izvoznik ponovil zahtevo po četrtletnem izračunu dampinga. Poleg tega je družba primerjala nihanja stroškov ter povprečno stopnjo inflacije in deflacije turške lire z ugotovljenimi stopnjami nelojalnega nižanja prodajnih cen, da bi dokazala domnevno pomembnost prvih. Nazadnje, družba je opozorila, da čeprav Komisija zagotavlja tak mehanizem indeksacije cen surovin v postopku katerega koli podjetja, se taka nihanja cen v tem primeru niso upoštevala za izračun stopnje dampinga.

(95) Družba ni predložila nobenih novih informacij, da bi utemeljila svojo trditev. Kot je navedeno v uvodni izjavi 68 začasne uredbe, je Komisija menila, da je v nasprotju s trditvijo proizvajalca izvoznika nihanje četrtletnih stroškov proizvodnje vplivalo zlasti na četrtino OP, medtem ko je prodaja izdelka v preiskavi potekala v celotnem OP, ter da splošno nihanje stroškov, stopnja inflacije in devalvacija turške lire niso bili tako obsežni, da bi odstopali od stalne prakse Komisije, da stopnjo dampinga izračuna na letni osnovi. Primerjava, ki jo je izvedel proizvajalec izvoznik,

([10]) V zvezi s tem glej poročilo odbora STO z dne 16. decembra 2016, *Evropska unija – protidampinški ukrepi za uvoz nekaterih maščobnih alkoholov iz Indonezije* (WT/DS442/R), točka 7.129.

med ravnjo stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen in razlikami v stroških, inflacijo in devalvacijo v OP, ni držala, saj se je nanašala na dve povsem različni oceni, ki nista bili neposredno povezani. Kar zadeva mehanizme indeksacije cen v podjetjih, Komisija ugotavlja, da so ti potrebni za ohranjanje ustrezne minimalne uvozne cene, da se preprečijo zlorabe in izogibanje ter tako ustrezno odpravita ugotovljena damping in škoda. Ugotovitev dampinga in škode se nanaša na preteklo obdobje, zato položaja nista primerljiva.

(96) En proizvajalec izvoznik in dva povezana proizvajalca izvoznika so nasprotovali začasni zavrnitvi prilagoditve zaradi pretvorbe valut, ki so jo zahtevali zaradi pogodb za varovanje pred tveganjem, povezanih z njihovo prodajo Uniji. Trditev se nanaša na devizni tečaj, ki se uporablja pri pretvorbi prodajne vrednosti v tujih valutah (v tem primeru euro) v valuto države izvoznice (turška lira ali TRY). Družbe so se sklicevale na določbe člena 2(10)(j) osnovne uredbe, v katerem je navedeno, da „[…] se v primeru, kadar je z zadevnim izvozom direktno povezana prodaja tuje valute na terminskih trgih, uporabi menjalni tečaj iz terminske prodaje“.

(97) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvam proizvajalcev izvoznikov in navedel, da je varovanje pred tveganjem notranji postopek in da družbe ne morejo trditi, da bi bila prodajna cena brez varovanja pred tveganji višja, ker ni očitno, da bi stranke plačale višjo ceno.

(98) Komisija je opozorila, da se člen 2(10)(j) osnovne uredbe uporablja v primerih, kadar je pretvorba valut potrebna za primerjavo normalne vrednosti in izvozne cene. Ustaljena praksa je, da se taka primerjava izvede v valuti zadevne države. Zato je Komisija v tem primeru kot primerjalno valuto uporabila turško liro. Obe družbi, ki sta zahtevali prilagoditev zaradi pretvorbe valut, sta pred tveganji varovali izvozne transakcije, ki so bile izražene v eurih. Tveganje v zvezi s pretvorbo valute, ki je izhajalo iz zadevnih transakcij, je bilo v vseh primerih zavarovano pred ameriškim dolarjem. Ker je bila primerjava opravljena v turških lirah in so bile vse transakcije v eurih pretvorjene neposredno v turške lire, brez vmesne pretvorbe v ameriške dolarje, tako kot je bila vsa domača prodaja izvedena v turških lirah, je Komisija menila, da menjalno razmerje med eurom in ameriškim dolarjem, dogovorjeno v pogodbah za varovanje pred tveganjem, ni pomembno za primerjavo. Zato je Komisija zavrnila trditev zadevnih treh proizvajalcev izvoznikov.

(99) Trije proizvajalci izvozniki so po dokončnem razkritju ponovili svoje zahteve po prilagoditvi zaradi pretvorbe valut za prodajo Uniji, da bi se upoštevale dejavnosti varovanja pred tečajnimi tveganji, ki je izhajalo iz transakcij v eurih. Ponovili so trditev, da dobiček ali izguba, ki izhaja iz menjalnega tečaja v trenutku varovanja pred tveganjem, ne glede na valuto, uporabljeno za primerjavo cen, bistveno vpliva na primerjavo cen. Navedli so zlasti teoretični primer prodajnega naročila za domači trg s ceno na enoto v USD, dogovorjeno na določen dan, in prodajnega naročila za izvoz z enakovredno ceno na enoto v EUR, dogovorjeno na isti dan. Izračun družb je pokazal, da bi v primeru, če bi bili zadevni naročili izpolnjeni na isti dan in bi se fakturirana vrednost pretvorila neposredno iz valute računa v TRY, rezultat primerjave pokazal damping, čeprav bi bila cena, dogovorjena pri obeh prodajnih naročilih, na datum naročil enaka. Nato so trdili, da bi bilo treba prilagoditev zaradi varovanja pred tveganjem izvesti na podlagi člena 2(10)(j) ali člena 2(10)(k) osnovne uredbe.

(100) Komisija je preučila trditev, zlasti teoretični primer, ki naj bi dokazoval, da bi bilo treba menjalni tečaj v pogodbah za varovanje pred tveganjem upoštevati za primerjavo cen. Prvič, Komisija je ugotovila, da čeprav je primer matematično pravilen, ne odraža dejanskega stanja poslovnih dejavnosti družb ali izračunov stopnje dampinga. Primer je zlasti nakazoval, da se stopnja dampinga izračuna s primerjavo dveh posameznih transakcij, izvedenih sočasno, kar ne drži, saj Komisija primerja povprečno normalno vrednost in povprečno izvozno ceno, kot je v OP določena za vsako posamezno vrsto izdelka. Drugič, primer je predvideval, da se vsa prodajna naročila, sklenjena na določen dan, izpolnijo v podobnem času, kar se je izkazalo za netočno. Dejansko je eden od proizvajalcev izvoznikov ločeno trdil, da je bil čas med dokončanjem proizvodnje in prevzemom blaga s strani stranke na domačem trgu veliko daljši kot pri izvozu. Zato je bilo ugotovljeno, da je primer, ki so ga navedle družbe, napačen

za zadevni položaj. Poleg tega nobena od družb ni predložila dokazov, da so bile cene za njihove izvozne prodajne transakcije, izražene v EUR, prvotno dogovorjene v USD. Nasprotno, prodajne pogodbe in/ali naročila za zadevne izvozne transakcije so bili neposredno izraženi v EUR, brez navedbe USD. Pretvorba iz EUR v TRY prek USD se je zato štela za brezpredmetno. Zato je Komisija zavrnila zahtevano prilagoditev na podlagi člena 2(10)((j) osnovne uredbe.

(101) Poleg tega, čeprav so družbe trdile, da lahko izvozne transakcije povežejo s posameznimi dejavnostmi varovanja pred tveganjem, so se te po prodaji lahko – in se v številnih primerih tudi so – prilagodile glede na to, kako so se gibale finančne napovedi, in za povečanje donosnosti družb. Zato je Komisija menila, da varovanja pred tveganjem ni mogoče povezati z zadevnim izvozom in da upoštevanje terminske prodajne cene ne bi povzročilo izkrivljanja dejanske izvozne cene.

(102) Komisija je tudi zavrnila trditev na podlagi člena 2(10)(k), saj družbe niso predložile nobenih dokazov, da so stranke zaradi njihovih dejavnosti varovanja pred tveganjem stalno plačevale različne cene na domačem trgu.

(103) Dva proizvajalca izvoznika sta nasprotovala začasni zavrnitvi nekaterih prilagoditev, ki sta jih zahtevala za domačo prodajo, in sicer ene, povezane z obstojem sheme za povračilo dajatev, in druge, povezane s prilagoditvijo zaradi stroškov vzdrževanja zalog. Eden od njiju je nasprotoval tudi plačilnim pogojem, ki jih je Komisija uporabila za izračun njegovih stroškov kreditov na domačem trgu.

(104) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvam proizvajalcev izvoznikov. V zvezi s povračilom dajatev je navedel, da zgolj teoretičnih stroškov ni mogoče uporabiti kot prilagoditev, saj ni mogoče vzpostaviti jasne povezave med izvoženimi izdelki in dajatvami, ki niso bile plačane na uvožene vhodne materiale. Kar zadeva stroške vzdrževanja zalog, je pritožnik podprl zavrnitev take prilagoditve s strani Komisije, saj zadevna družba ni dokazala, da so domače cene višje za izdelke, ki dlje časa ostanejo v skladišču.

(105) Ker družbi nista predložili nobenih novih dokazov o prilagoditvi zaradi povračila dajatev, na podlagi katere bi se spremenila začasna ocena Komisije, so bile ugotovitve iz uvodnih izjav 60 do 63 začasne uredbe potrjene in trditev je bila zavrnjena. Prilagoditev zaradi stroškov vzdrževanja zalog, ki jo je zahteval en proizvajalec izvoznik v skladu s členom 2(10)(k) osnovne uredbe, je povezana z dejstvom, da so stranke pri določenem delu njegove domače prodaje zamujale s prevzemom blaga, ki je zato dlje časa ostalo v skladišču družbe. V zvezi s to trditvijo je Komisija sklenila, da jo je treba zavrniti, ker družba teh domnevnih stroškov ni mogla povezati s posameznimi prodajnimi transakcijami ali določenimi strankami niti ni mogla dokazati, da so stroški vzdrževanja zalog vplivali na domače cene. V zvezi s plačilnimi pogoji, uporabljenimi pri izračunu stroškov kreditov na domačem trgu, zadevna družba ni predložila nobenih novih dokazov, na podlagi katerih bi Komisija spremenila svoj začasni pristop , tj. da bi sporočene plačilne pogoje, za katere je bilo med navzkrižnim preverjanjem na daljavo ugotovljeno, da niso skladni s pogoji, dogovorjenimi v povezanih prodajnih pogodbah, nadomestila z ustreznejšim sklopom plačilnih pogojev, ki jih je predložila družba in so bili navzkrižno preverjeni med navzkrižnim preverjanjem na daljavo. Trditev je bila zato zavrnjena.

(106) En proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju ponovno trdil, da bi bilo treba pri njegovi domači prodaji upoštevati prilagoditve zaradi povračila dajatev in stroškov vzdrževanja zalog, in ponovno nasprotoval plačilnim pogojem, ki jih je Komisija uporabila za izračun njegovih stroškov kreditov na domačem trgu.

(107) V zvezi s prilagoditvijo zaradi povračila dajatev je ponovno trdil, da obstoj uvozne dajatve na vhodni material ne glede na to, ali je bila uvozna dajatev dejansko plačana ali ne, vpliva na ceno, ki jo za zadevni vhodni material zaračunajo domači dobavitelji.

(108) Glede prilagoditve zaradi stroškov vzdrževanja zalog je družba ponovno trdila, da je prilagoditev zaradi takih stroškov podobna prilagoditvi zaradi stroškov kreditov, saj sta obe povezani z zamudo pri plačilu. Poleg tega je trdila, da zavrnitev takega popravka za domačo prodajo ni skladna s sprejetjem popravka za izvoz zaradi stroškov ležarine pri njeni prodaji Uniji, pri čemer je trdila, da v obeh primerih prihaja do zamud pri dobavi blaga, kar povzroča dodatne stroške.

(109) Glede plačilnih pogojev, uporabljenih za izračun stroškov kreditov na domačem trgu, je družba ponovila, da bi morala Komisija stroške kreditov izračunati na podlagi dogovorjenih plačilnih pogojev in ne na podlagi tega, kdaj se plačila dejansko izvedejo, saj lahko samo dogovorjeni plačilni pogoji vplivajo na določitev cene.

(110) Kar zadeva odgovor na te pripombe, se je v zvezi z domnevno prilagoditvijo zaradi povračila dajatev poleg začasnih preudarkov Komisije, da teoretičnih stroškov ni mogoče upoštevati pri izračunu, zdelo, da se v nasprotju s trditvami družbe pri domačih prodajnih cenah, ki jih je zaračunaval proizvajalec izvoznik, ni upošteval znesek zahtevanega povračila dajatev, saj bi sicer prodaja ustvarjala izgubo. Trditev je bila zato zavrnjena.

(111) Kar zadeva prilagoditev zaradi stroškov vzdrževanja zalog, je Komisija ugotovila, da čeprav so dodatni stroški skladiščenja za blago, ki so ga stranke prevzele z zamudo, že vključeni v skupne stroške prodaje, prilagoditve, s katero naj bi se zajelo s tem povezano odloženo plačilo, ki ga je družba primerjala s prilagoditvijo zaradi stroškov kreditov, ni mogoče odobriti, ker družba ob sklenitvi prodajne pogodbe ni upoštevala možne zamude pri prevzemu niti je ni mogla povezati z nobeno stranko ali posamezno transakcijo, kar potrjuje, da se zahtevana prilagoditev ni odražala v prodajni ceni. V nasprotju s stroški ležarine, ki jih je družba dodelila samo tistim izvoznim transakcijam, pri katerih je bila ležarina dejansko plačana, družba ni mogla dokazati povezave med domnevnimi stroški vzdrževanja zalog in na katere dejanske transakcije naj bi to vplivalo. Trditev je bila zato zavrnjena.

(112) V zvezi s plačilnimi pogoji, uporabljenimi za izračun stroškov kreditov na domačem trgu, je Komisija menila, da so bili dejanski plačilni pogoji, ki jih je navedla družba, pravilnejši, saj je bilo za plačilne pogoje, ki so bili sporočeni kot plačilni pogoji, dogovorjeni v naročilih, ugotovljeno, da niso skladni s plačilnimi pogoji, ki so bili dejansko dogovorjeni v povezanih naročilih za vzorec transakcij. Trditev je bila zato zavrnjena.

(113) Ena skupina proizvajalcev izvoznikov je nasprotovala začasni zavrnitvi zahteve po prilagoditvi obračunavanja domače prodaje v skladu s členom 2(10)(c) osnovne uredbe, da bi odražalo rabate, ki so bili domnevno odobreni po izdaji računov.

(114) Med preiskavo, tudi kadar se je to zahtevalo med navzkrižnim preverjanjem na daljavo, je družba pojasnila, da prilagoditve obračunavanja, evidentirane v njenih izkazih, ne more povezati s posameznimi transakcijami. Družba, na primer, ni mogla opredeliti dobropisov ali bremepisov, povezanih s posameznimi računi, katerih vrednost naj bi se popravila s prilagoditvami obračunavanja. Komisija je zato sklenila, da zahtevana prilagoditev ni dovolj utemeljena, in potrdila zavrnitev zahteve.

(115) Dva povezana proizvajalca izvoznika sta podvomila v začasni izračun stroškov kreditov pri prodaji Uniji. Družbi sta zlasti trdili, da Komisija ni ravnala prav, ko je za vse vzorčene proizvajalce izvoznike uporabila enake obrestne mere turške centralne banke za EUR in USD, ker naj se ne bi upoštevalo dejstvo, da so obrestne mere za posojila odvisne od posebnih značilnosti in finančnega položaja družb. Trdili sta, da bi bilo treba uporabiti dejanske obrestne mere za posojila družb.

(116) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalcev izvoznikov in navedel, da je bila začasna odločitev Komisije, da uporabi enake obrestne mere turške centralne banke, pregledna in objektivna ter bi jo bilo treba ohraniti.

(117) Komisija je preučila to trditev in sklenila, da je bilo za posojila, ki jih je eden od povezanih proizvajalcev izvoznikov pridobil po tržni ceni od neodvisnih bank, dejansko upravičeno uporabiti pogodbeno obrestno mero v USD, ki jo je proizvajalec dejansko plačal za kratkoročna posojila, za izračun stroškov kreditov. Zato je bila pri dokončnem izračunu izvedena sprememba. Vendar je za posojilo, pridobljeno od banke, povezane s proizvajalcem, Komisija sklenila, da je bila uporaba povprečne obrestne mere v EUR, ki jo je določila turška centralna banka, upravičena, saj

pogodbena obrestna mera ni odražala tržnih pogojev. Drugi proizvajalec izvoznik v skupini v OP ni imel neodplačanih posojil, zato ni bilo na voljo obrestne mere za družbo, ki bi se uporabila kot približek za izračun popravka za stroške kreditov. Zato je bila uporaba povprečnih obrestnih mer, ki jih je določila turška centralna banka, upravičena.

(118) Dva povezana proizvajalca izvoznika sta po dokončnem razkritju trdila, da bi morala Komisija za oba proizvajalca v skupini uporabiti enako obrestno mero v USD, saj so bili njuni pogoji financiranja enaki. En proizvajalec izvoznik je predložil dodatne informacije, iz katerih je bilo razvidno, da je eno od posojil, o katerih je poročal povezani proizvajalec izvoznik, dejansko uporabil zadevni proizvajalec izvoznik.

(119) Komisija je ocenila trditev in ugotovila, da pogoji financiranja za zadevnega proizvajalca izvoznika niso bili enaki kot za drugo družbo v skupini, kar dokazuje dejstvo, da je bila obrestna mera, uporabljena za posojilo zadevnega proizvajalca izvoznika, višja od povprečne obrestne mere drugih posojil in da ta obrestna mera še ni vključevala pribitka za službe sedeža, kot so družbe pojasnile med navzkrižnim preverjanjem na daljavo in ponovile v svojih pripombah k dokončnemu razkritju. Glede na navedena dejstva je Komisija trditev zavrnila.

(120) Poleg tega je en proizvajalec izvoznik trdil, da bi morala Komisija uporabiti obrestne mere posojil družbe, saj je sprejela tak pristop pri drugem vzorčenem proizvajalcu izvozniku.

(121) Komisija je menila, da sta zadevna primera različna. Drug proizvajalec izvoznik je predložil informacije o svojih posojilih v prvotnem izpolnjenem vprašalniku, medtem ko zadevna družba ni razkrila obstoja kratkoročnih posojil. Namesto tega je predlagala uporabo medbančnih obrestnih mer za določitev stroškov kreditov. Komisija je menila, da družba ne bi mogla dobiti posojila po medbančnih obrestnih merah in je zato take obrestne mere nadomestila s povprečno obrestno mero komercialnih kratkoročnih posojil, kot jo je objavila turška centralna banka.

(122) Poleg tega je Komisija ocenila nove informacije, ki jih je zadevni proizvajalec izvoznik predložil v svojih pripombah k začasnemu razkritju in dopolnil v svojih pripombah k dokončnemu razkritju. Komisija je menila, da se glede na nasprotujoče si informacije iz prvotnega izpolnjenega vprašalnika in v poznejši fazi preiskave njena začasna odločitev, da za določitev stroškov kreditov uporabi obrestne mere, ki jih je objavila turška centralna banka, ne more šteti za nerazumno. Zato je Komisija trditev zavrnila.

(123) Dva povezana proizvajalca izvoznika sta trdila, da je obstajalo neskladje v menjalnih tečajih med podatki o stroških in prodaji. Za njune podatke o prodaji je bil uporabljen povprečni mesečni menjalni tečaj, za njune podatke o stroških pa povprečni letni menjalni tečaj.

(124) Pritožnik je v svojih pripombah, predloženih po začasnem razkritju, nasprotoval trditvi proizvajalcev izvoznikov in podprl začasni pristop Komisije glede uporabljenih menjalnih tečajev. Po njegovem mnenju bi bilo treba stroške (ki so navedeni v računovodskih izkazih družb za daljše obdobje) izračunati na letni osnovi in jih pretvoriti z uporabo povprečnega menjalnega tečaja za OP, prihodke, povezane s prodajo, pa bi bilo treba pretvoriti v trenutku, ko se prihodek ustvari, z uporabo mesečnih ali celo dnevnih menjalnih tečajev.

(125) Komisija je preučila trditev in ugotovila, da je utemeljena. Zato je bila trditev sprejeta, pri dokončnem izračunu pa so bili za pretvorbo podatkov družb o stroških in prodaji družb uporabljeni povprečni mesečni menjalni tečaji.

(126) Proizvajalci izvozniki so po dokončnem razkritju trdili, da glede na to, da so sporočili vse podatke, ki so bili pomembni za izračun dampinga v USD, v skladu s členom 2(10)(j) osnovne uredbe ni bilo potrebe po njihovi pretvorbi iz USD v TRY za primerjavo cen. Družbe so se nato sklicevale na člen 2(5) osnovne uredbe, v katerem je navedeno, da se „[s]troški […] običajno izračunavajo na osnovi evidenc, ki jih hrani preiskovana stranka“, medtem ko so se s pretvorbo iz USD v TRY zneski za stroške proizvodnje, ki jih je Komisija uporabila za izračun normalnih vrednosti, razlikovali od zneskov v njihovih računovodskih evidencah.

(127) Prvič, Komisija je ugotovila, da so proizvajalci izvozniki izvajali transakcije v USD, EUR in TRY. Zato so bile pretvorbe valut potrebne, da bi se vrednosti izrazile v eni valuti, ki bi omogočala primerjavo. Drugič, Komisija ni oporekala dejstvu, da so družbe same pretvorile vse vrednosti v USD, saj je bil USD njihova obračunska valuta. Kljub temu je Komisija menila, da je bila uporaba valute zadevne države za primerjavo med normalno vrednostjo in izvozno ceno ustrezna. Nazadnje, ker so družbe poročale o stroških proizvodnje v USD, je Komisija tudi na podlagi pripomb družb k začasnemu razkritju menila, da je pretvorba podatkov v TRY z uporabo mesečnih menjalnih tečajev upravičena. Ker družbe niso predložile celotnega sklopa informacij o stroških proizvodnje v TRY, ni bilo mogoče upoštevati morebitnih razlik vrednosti v TRY kot dodatni valuti, uporabljeni v njihovih računovodskih evidencah. Zato je Komisija trditev zavrnila.

(128) En proizvajalec izvoznik je po dokončnem razkritju trdil, da Komisija pri izračunu cene njegove prodaje Uniji ne bi smela odšteti nekaterih popravkov, tj. pristojbine za izvozno združenje in pavšalnega odbitka za izvoz.

(129) Komisija je navedla, da je proizvajalec izvoznik to trdil tudi v svojih pripombah k začasnemu razkritju, popravki pa so se obravnavali na zaslišanju, organiziranem po začasnem razkritju.

(130) Družba je med zaslišanjem potrdila, da je pristojbino za izvozno združenje plačala za svoje članstvo v združenju ÇİB. Poleg tega je pojasnila, da je bila pristojbina plačana kot delež vrednosti posamezne izvozne transakcije. Zato je Komisija menila, da je pristojbina za izvozno združenje strošek, ki ga je imela družba zgolj v zvezi s svojimi izvoznimi transakcijami, njena višina pa je bila odvisna od ravni izvoza družbe. Poleg tega bi se lahko vrednost popravka določila za vsako izvozno transakcijo posebej, in sicer na podlagi njene vrednosti.

(131) Kar zadeva pavšalni odbitek za izvoz, je družba trdila, da ni ustrezno, da se je njegova vrednost odštela od izvozne cene, saj se je nanašal le na davčno ugodnost in ne na dejanski odhodek družbe. Družba se je v svojih pripombah k dokončnemu razkritju sklicevala na turško zakonodajo ([11]), ki vsem izvoznikom omogoča, da odštejejo 0,5 % svojih prihodkov od izvoza, da se upoštevajo stroški, ki so nastali, vendar jih ni bilo mogoče knjižiti drugače zaradi pomanjkanja ustrezne dokumentacije. Zato je Komisija menila, da pavšalni odbitek za izvoz predstavlja strošek, ki je dejansko nastal v zvezi z izvoznimi transakcijami družbe, za katere družba ni imela ustrezne dokumentacije in ki jih ni bilo mogoče knjižiti pod nobenim drugim kontom stroškov. Poleg tega je lahko Komisija določila vrednost odbitka za vsako transakcijo posebej.

(132) Zato je Komisija zavrnila trditev v zvezi z odbitkom pristojbine za izvozno združenje in pavšalnim odbitkom za izvoz.

3.5 **Stopnje dampinga**

(133) Kot je podrobno pojasnjeno v uvodnih izjavah 28 do 132 zgoraj, je Komisija upoštevala pripombe zainteresiranih strani, predložene po začasnem razkritju, in tako ponovno izračunala stopnje dampinga.

(134) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene stroški, zavarovanje in prevoznina (CIF) meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

([11]) Člen 40 zakona o davku od dohodkov 193 z dne 6. januarja 1961, kot je bil spremenjen z zakonom 4108 iz junija 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağir Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Vse druge družbe	7,3 %

(135) Izračuni individualnih stopenj dampinga, vključno s popravki in prilagoditvami na podlagi pripomb zainteresiranih strani, predloženih po začasnem in dokončnem razkritju, so bili razkriti vzorčenim proizvajalcem izvoznikom.

4. **ŠKODA**

4.1 **Opredelitev industrije Unije in proizvodnje Unije**

(136) V obdobju preiskave je podoben izdelek v EU27 proizvajalo 21 znanih proizvajalcev, ki so spadali v 14 skupin. Ti proizvajalci predstavljajo „industrijo Unije“ v smislu člena 4(1) osnovne uredbe.

(137) Za EU27 je bilo ugotovljeno, da je skupna proizvodnja Unije v obdobju preiskave znašala od 71 do 74,5 milijona ton, vključno s proizvodnjo za zaprti trg.

(138) Trije proizvajalci Unije, izbrani v vzorec, so v EU27 predstavljali od 34 % do 38 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji. Predstavljali so od 40 % do 44 % obsega prodaje v Uniji proizvajalcev, ki so se javili v okviru analize ocene procesnega upravičenja pred začetkom preiskave.

4.2 **Določitev zadevnega trga Unije**

(139) Turška vlada je menila, da Komisija ni zadovoljivo pojasnila, zakaj je bilo treba podatke za prosti in zaprti trg preučiti ločeno. Po mnenju turške vlade so bila pojasnila Komisije v nasprotju s trditvami odbora iz Maroka za vroče valjano jeklo (Turčija) in pritožbenega organa iz ZDA za vroče valjano jeklo, v skladu s katerimi bi morali preiskovalni organi načeloma enako preučiti vse dele industrije in tudi industrijo kot celoto, ali pa predložiti zadovoljivo pojasnilo, zakaj tega niso storili.

(140) Da bi lahko Komisija čim celoviteje prikazala razmere v industriji Unije, je pridobila podatke za celotno proizvodnjo zadevnega izdelka in določila, ali je bila proizvodnja namenjena za lastne potrebe ali za prosti trg. Za kazalnike škode iz uvodne izjave 82 začasne uredbe je ločeno analizirala podatke za prosti trg in zaprti trg ter opravila primerjalno analizo, kjer je bilo to mogoče in upravičeno. Kar zadeva ekonomske kazalnike iz uvodne izjave 83 začasne uredbe, je Komisija lahko izvedla smiselno oceno le s sklicevanjem na celotno dejavnost industrije Unije. Zato je menila, da je njena analiza v skladu s sodno prakso sodišč Unije in STO ([12]).

(141) Turška vlada je po dokončnem razkritju vztrajala, da Komisija ni ravnala v skladu s sodno prakso STO, ker (i) ni ločeno analizirala podatkov za prodajne cene, stroške proizvodnje, rast, obseg izvoza in cene, dobičkonosnost, donosnost naložb in denarni tok (ii) niti ni predložila nobenega pojasnila, zakaj je preučila samo podatke za prosti trg, namesto da bi izvedla ločeno in primerljivo preučitev. Komisija se ni strinjala, saj so poleg tistega, kar je pojasnjeno v uvodni izjavi zgoraj, izpolnjeni vprašalniki, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci Unije, omogočali analizo prodajnih cen, obsega prodaje in dobičkonosnosti na prostem trgu v primerjavi z drugimi trgi. Dejstvo, da so v preglednici 10 prikazane prodajne cene na prostem trgu, ne pomeni, da prodajne cene na zaprtem trgu niso bile preučene.

([12]) Sodba Sodišča Evropske unije v zadevi C-315/90, Gimelec/Komisija, ECLI:EU:C:1991:447, točke 21 do 29; Poročilo pritožbenega organa STO z dne 24. julija 2001, Združene države – protidampinški ukrepi na nekatere vroče valjane izdelke iz jekla iz Japonske, WT/DS184/AB/R, zlasti odstavki 181 do 215.

(142) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 78 do 83 začasne uredbe.

4.3 **Potrošnja Unije**

4.3.1 *Potrošnja na prostem trgu v Uniji*

(143) V EU27 se je potrošnja Unije na prostem trgu v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 1

Potrošnja na prostem trgu na trgu Unije (v tonah)

	2016	2017	2018	OP
Potrošnja Unije na prostem trgu	33–34 milijonov	32–33 milijonov	34–35 milijonov	33–34 milijonov
Indeks	*100*	96	102	99

Vir: Eurofer, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(144) Med letoma 2016 in 2018 se je potrošnja na prostem trgu povečala za 2 %, vendar se je pozneje zmanjšala. Skupaj se je potrošnja na prostem trgu v obravnavanem obdobju zmanjšala za 1 %.

4.3.2 *Potrošnja za lastne potrebe na trgu Unije*

(145) V EU27 se je potrošnja Unije za lastne potrebe gibala na naslednji način:

Preglednica 2

Potrošnja za lastne potrebe na trgu Unije (v tonah)

	2016	2017	2018	OP
Potrošnja Unije za lastne potrebe	42,5–45,5 milijona	44–47 milijonov	43,5–46,5 milijona	39,5–42,5 milijona
Indeks	*100*	103	102	93

Vir: Eurofer in vzorčeni proizvajalci Unije.

(146) Potrošnja za lastne potrebe se je v prvem delu obdobja preiskave rahlo povečala, nato pa se zmanjšala. Skupna potrošnja za lastne potrebe se je v obravnavanem obdobju zmanjšala za 7 odstotnih točk.

4.3.3 *Skupna potrošnja*

(147) V EU27 se je skupna potrošnja – vsota potrošnje na zaprtem in prostem trgu – v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 3

Skupna potrošnja (prosti in zaprti trg) (v tonah)

	2016	2017	2018	OP
Skupna potrošnja Unije	78–81 milijonov	78–81 milijonov	80–83 milijonov	74–77 milijonov
Indeks	*100*	100	102	95

Vir: Eurofer, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(148) Zgornja preglednica kaže, da se je skupna potrošnja leta 2018 rahlo povečala, vendar se je skupno zmanjšala za 5 % v primerjavi z letom 2016. Potrošnja za lastne potrebe je predstavljala 59 % skupne potrošnje v obdobju preiskave.

4.4 **Uvoz iz Turčije**

4.4.1 *Obseg in tržni delež uvoza iz Turčije*

(149) Uvoz iz Turčije v EU27 se je gibal na naslednji način:

Preglednica 4

Obseg uvoza in tržni delež

	2016	2017	2018	OP
Obseg uvoza iz Turčije (v tonah)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indeks	*100*	186	297	296
Tržni delež na prostem trgu (v %)	2,8–3,1	5,3–5,6	7,8–8,1	8,2–8,5
Indeks	*100*	190–220	270–300	270–300

Vir: Eurofer, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(150) Uvoz iz Turčije se je v obravnavanem obdobju povečal za 196 %, s čimer se je njegov delež na prostem trgu skoraj potrojil.

(151) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da uvoz iz Turčije ni prevzel tržnega deleža industrije Unije, ampak le določen delež tretjih držav, kar ni moglo vplivati na proizvajalce Unije.

(152) Turška vlada je po dokončnem razkritju dodala, da je bila analiza obsega uvoza iz Turčije, ki jo je izvedla Komisija, analiza od ene do druge končne točke, in pozvala Komisijo, naj raje analizira gibanje na podlagi četrtletnih podatkov za leti 2019 in 2020 ter upad uvoza po obdobju preiskave. Komisija je navedla, da pristop turške vlade ne more postaviti pod vprašaj dejstva, da se je uvoz iz Turčije med letoma 2016 in 2018 na letni ravni povečal, tj. za 196 % v obravnavanem obdobju, in da se je delež zadevnega uvoza na prostem trgu skoraj potrojil.

(153) Te pripombe so zaradi svoje narave obravnavane v oddelku 5.

4.4.2 *Cene uvoza iz Turčije in nelojalno nižanje prodajnih cen*

(154) Komisija je cene uvoza določila na podlagi podatkov Eurostata. Tehtana povprečna cena uvoza iz Turčije v EU27 se je gibala na naslednji način:

Preglednica 5

Uvozne cene (v EUR/tono)

	2016	2017	2018	OP
Turčija	363	490	538	492
Indeks	*100*	135	148	136

Vir: Eurostat.

(155) Povprečne cene uvoza iz Turčije so leta 2016 znašale 363 EUR/tono, v obdobju preiskave pa so se zvišale na 492 EUR/tono, tj. za 36 %. Razlika med povprečnimi cenami dampinškega uvoza in povprečnimi prodajnimi cenami industrije Unije v Uniji je bila v obdobju preiskave precejšnja (7,8 %), kot je prikazano v preglednici 10.

(156) Turška vlada je po začasnem razkritju menila, da cene uvoza iz Turčije niso mogle povzročiti škode proizvajalcem Unije. Te pripombe so zaradi svoje narave obravnavane v oddelku 5.

(157) Izračuni stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen so bili popravljeni, da bi odražali stanje na ravni EU27, Komisija pa je ugotovila, da je dampinški uvoz vzorčenih proizvajalcev izvoznikov kazal tehtane povprečne stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen med 1,2 % in 2 %. Ker je trg vroče valjanih ploščatih izdelkov cenovno zelo občutljiv in konkurenca večinoma temelji na ceni, je Komisija menila, da so take stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen znatne.

(158) Eurofer je po dokončnem razkritju poudaril, da je glede na naravo trga in obstoj velike cenovne konkurence tudi razmeroma nizka raven nelojalnega nižanja prodajnih cen lahko znatna. Vendar je turška vlada navedla, da je bila opredelitev stopnje nelojalnega nižanja prodajnih kot znatne zgolj domneva, saj ni bilo ustrezne ocene ali meril, ki bi določala, katera stopnja bi se morala šteti za visoko znatno. Komisija je trditev zavrnila kot neutemeljeno. Gibanje na trgu in sprememba virov uvoza, kot sta razvidna iz preglednice 14, potrjujeta pomen cene na trgu vroče valjanih ploščatih izdelkov. Poleg tega je turška vlada sama priznala, da je bila majhna razlika v cenah razlog za povečanje tržnega deleža uvoza iz Turčije ([13]).

(159) Skupini Erdemir in Colakoglu sta po dokončnem razkritju trdili, da Komisija z ugotovitvijo nelojalnega znižanja prodajnih cen za 66,1 % (skupina Colakoglu) oziroma 69,5 % (skupina Erdemir) vzorčenih proizvajalcev Unije ni ugotovila nelojalnega nižanja prodajnih cen za izdelek kot celoto, s čimer je kršila člen 3(3) osnovne uredbe. Po njunem mnenju ni bilo mogoče izključiti, da bi bile ugotovljene stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen drugačne, če bi Komisija preučila vpliv cen na podlagi prodaje vseh vzorčenih proizvajalcev Unije. Komisija je to trditev zavrnila kot neutemeljeno, saj osnovna uredba ne določa, da mora ugotovitev nelojalnega nižanja prodajnih cen temeljiti na prodaji vseh vzorčenih proizvajalcev Unije. Analiza cen namreč temelji na primerjavi modelov, ki se izvažajo v Unijo, in podobnega izdelka, pri čemer iz narave primerjave izvoza proizvajalcev izvoznikov s prodajo industrije Unije izhaja, da vseh modelov, ki jih prodajajo (trije) vzorčeni proizvajalci Unije, ne izvaža v Unijo tudi vsak posamezen proizvajalec izvoznik. Komisija je vsekakor opozorila, da je bila razlika med povprečnimi cenami dampinškega uvoza in povprečnimi prodajnimi cenami industrije Unije v Uniji v obdobju preiskave precejšnja (7,8 %), kot je prikazano v preglednici 10.

4.5 **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.5.1 *Splošne pripombe*

(160) Komisija opozarja, da je pritožnik v začasni fazi od nje zahteval, naj začne analizo gibanj škode z letom 2017, ker je bilo leto 2016 (prvo leto, upoštevano v tej preiskavi) „nereprezentativno leto“, saj je industrija Unije utrpela škodo zaradi dampinškega in subvencioniranega uvoza iz več virov. Komisija je priznala, da je na gibanje kazalnikov škode od leta 2016 vplivalo dejstvo, da je na položaj industrije Unije leta 2016 še vedno vplival dampinški in subvencionirani uvoz, medtem ko so se leta 2017 v industriji Unije jasno kazali znaki okrevanja, potem ko so bili v navedenem letu proti zadevnemu uvozu uvedeni dokončni protidampinški in izravnalni ukrepi. Vendar se je Komisija odločila, da bo podatke predstavila v skladu s svojo običajno prakso, tj. da bo poleg obdobja preiskave upoštevala še tri koledarska leta pred obdobjem preiskave. Zato je v obravnavano obdobje vključila tudi leto 2016.

([13]) Zadnji odstavek na strani 14 referenčnega dokumenta t21.000916 nezaupne dokumentacije (ki jo je predložila turška vlada).

(161) Združenje ÇİB je po začasnem razkritju trdilo, da nekateri vidiki analize škode očitno niso vključevali podatkov za leto 2016 in da je to Komisijo zavedlo pri oceni škode. Zadevna stran je po dokončnem razkritju pojasnila, da oporeka temu, da niso bili ocenjeni kazalniki od leta 2016, zlasti tisti, ki so kazali pozitivno gibanje po letu 2016 (npr. obseg prodaje industrije Unije na prostem trgu in tržni delež) in ki jih je treba obravnavati kot dokaz, da industriji Unije ni bila povzročena znatna škoda. Podobno je turška vlada po začasnem razkritju trdila, da bi morala preučitev domnevne škode domači industriji temeljiti na obdobju 2016–2019, kar po njenih trditvah ni veljalo za vse kazalnike škode. Zlasti je menila, da v zadnjem času nobenega izboljšanja ali poslabšanja položaja industrije ni bilo mogoče povezati z obstojem ali neobstojem ukrepov trgovinske zaščite. Turška vlada je kritizirala uvodno izjavo 104 *in fine* začasne uredbe, ker je po njenem mnenju dejstvo, da so bili dokončni protidampinški ukrepi in izravnalne dajatve proti Kitajski objavljeni aprila in junija 2017 ([14]) ter da so bili dokončni protidampinški ukrepi proti Braziliji, Iranu, Rusiji in Ukrajini uvedeni oktobra 2017 ([15]), pomenilo, da so bili vsi škodljivi učinki dampinškega uvoza iz teh držav leta 2017 še vedno prisotni. Turška vlada je v podporo tej trditvi poudarila, da je leta 2017 uvoz iz teh petih držav še vedno predstavljal 26 % uvoza vroče valjanih ploščatih izdelkov.

(162) Komisija je glede trditev v zvezi z vključitvijo ali nevključitvijo leta 2016, kar zadeva nekatere kazalnike škode, pojasnila, da so zadevne preglednice, oddelek 1.8 in druge ugotovitve iz začasne uredbe zajemali obdobje 2016–2019, kot je navedeno v Uredbi. V pripombah pod preglednicami v zvezi z obravnavanim obdobjem so povzeta gibanja od leta 2016, tako pozitivna kot tudi negativna. To velja tudi, če je Komisija tako kot v tem primeru povzela in upoštevala dogodke, ki so se zgodili v določenem časovnem okviru v obravnavanem obdobju, vključno z ukrepi trgovinske zaščite.

(163) Kar zadeva protidampinške ukrepe proti Braziliji, Iranu, Rusiji in Ukrajini, je preiskava zajemala obdobje od 1. julija 2015 do 30. junija 2016. Kar zadeva protidampinške in izravnalne ukrepe proti Kitajski, je preiskava dampinga, subvencioniranja in škode zajemala obdobje od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015. Pripombe turške vlade, da je zadevnih pet držav leta 2017 še vedno predstavljalo 26 % uvoza zadevnega izdelka in da so zato še vedno povzročale škodo industriji Unije, so zavajajoče. Kot je razvidno iz preglednice 14 začasne uredbe, se je obseg uvoza iz zadevnih petih držav med letoma 2016 in 2017 zmanjšal za 68 % (tj. s 5 724 303 ton na 1 810 518 ton), njihov skupni tržni delež pa s 16,1 % na 5,2 %. Ta gibanja so potrjena na ravni EU27. Kot je razvidno iz preglednice 14 te uredbe, se je obseg uvoza iz zadevnih petih držav med letoma 2016 in 2019 bistveno zmanjšal (tj. s 5 611 020 ton na 1 565 303 tone), podobno kot njihov skupni tržni delež (tj. s 16–17 % na 4–5 %). Zato je bila po mnenju Komisije trditev, da so prejšnje preiskave razkrile, da so bili leta 2017 še vedno prisotni vsi škodljivi učinki dampinškega uvoza iz Kitajske, Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine, neutemeljena.

(164) Turška vlada je po dokončnem razkritju spomnila na svoje pripombe v zvezi s časovnim okvirom dokončnih protidampinških ukrepov in izravnalnih dajatev proti Kitajski ter dokončnih protidampinških ukrepov proti Braziliji, Iranu, Rusiji in Ukrajini. Trdila je, da zmanjšanje uvoza iz teh držav ne spreminja dejstva, da je ta uvoz leta 2017 še vedno predstavljal velik del uvoza EU27 in je bil škodljiv. Po mnenju turške vlade se je Komisija poskušala izogniti preučitvi takih škodljivih učinkov z uporabo podatkov, ki so kazali absolutno zmanjšanje. Komisija je menila, da je trditev neutemeljena. V obdobjih preiskave v okviru prejšnjih preiskav ni bil ugotovljen škodljiv damping leta 2017, ko so se, kot je bilo že opozorjeno, tržni deleži zadevnih držav že močno zmanjšali. Poleg tega oddelek 5.2.1 te uredbe vključuje analizo gibanja na trgu in tržnih deležev različnih virov uvoza.

([14]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 z dne 5. aprila 2017 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 92, 6.4.2017, str. 68); Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 z dne 8. junija 2017 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 146, 9.6.2017, str. 17).

([15]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1795 z dne 5. oktobra 2017 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine ter o zaključku preiskave o uvozu nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Srbije (UL L 258, 6.10.2017, str. 24).

4.5.2 *Makroekonomski kazalniki*

4.5.2.1 Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(165) Celotna proizvodnja Unije, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 6

Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

	2016	2017	2018	OP
Obseg proizvodnje (v tonah)	74–77,5 milijona	77–80,5 milijona	76–79,5 milijona	71–74,5 milijona
Indeks	*100*	104	102	96
Proizvodna zmogljivost (v tonah)	88–93 milijonov	89–94,5 milijona	90–95,5 milijona	91–96 milijonov
Indeks	*100*	102	103	104
Izkoriščenost zmogljivosti (v %)	84	86	84	78
Indeks	*100*	102	99	93

Vir: Eurofer, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(166) V obravnavanem obdobju se je obseg proizvodnje industrije Unije zmanjšal za 4 %, proizvodna zmogljivost pa se je povečala za 4 %. Zato se je izkoriščenost zmogljivosti zmanjšala za 7 %, in sicer s 84 % v letu 2016 na 78 % v obdobju preiskave.

(167) Turška vlada je po začasnem razkritju menila, da dejstvo, da industrija Unije od leta 2016 vsako leto poveča svojo zmogljivost, kaže, da je v dobrem stanju. Komisija se s tem ni strinjala, pri čemer je opozorila, kot je navedeno v uvodni izjavi 107 začasne uredbe, da povečanje zmogljivosti med letoma 2016 in 2017 odraža izboljšanje razmer na trgu Unije po uvedbi dokončnih protidampinških in izravnalnih ukrepov proti uvozu iz petih držav ter da so bila povečanja zmogljivosti od leta 2017 prej rezultat večje učinkovitosti in odprave ozkih grl.

(168) Turška vlada je kritizirala dejstvo, da ni obstajala ločena analiza zaprtega in prostega trga v okviru tega odstavka, zaradi česar ni bilo mogoče opredeliti izvora splošnega zmanjšanja proizvodnje. Komisija je menila, da bi bila delitev preglednice 6 na zaprti in prosti trg nesmiselna. Dejansko proizvajalci Unije uporabljajo enake proizvodno opremo in proizvodne linije za proizvodnjo izdelka v preiskavi, ne glede na to, ali je namenjen lastni uporabi ali ne. Več podrobnosti v zvezi z obsegom zaprtega trga je navedenih v preglednici 8.

4.5.2.2 Obseg prodaje in tržni delež

(169) Obseg prodaje industrije Unije in tržni delež na prostem trgu v EU27 sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 7

Obseg prodaje na prostem trgu in tržni delež

	2016	2017	2018	OP
Industrija Unije – prodaja EU (v tonah)	24–27 milijonov	24–27,5 milijona	25–28,4 milijona	24,5–27,5 milijona
Indeks	*100*	*101*	*103*	*103*

Tržni delež (v %)	75–76	79–80	76–77	78–79
Indeks	*100*	*105*	*102*	*104*

Vir: Eurofer, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(170) Obseg prodaje industrije Unije na prostem trgu se je v obravnavanem obdobju povečal za 3 %, njen tržni delež pa za 4 %.

(171) V EU27 sta se obseg za lastne potrebe industrije Unije in njen tržni delež na trgu Unije v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 8

Obseg za lastne potrebe in tržni delež

	2016	2017	2018	OP
Obseg za lastne potrebe na trgu Unije (v tonah)	42,5–45,5 milijona	44–47 milijonov	43,5–46,5 milijona	39,5–42,5 milijona
Indeks	*100*	*103*	*102*	*93*
Skupna proizvodnja industrije Unije (v tonah)	73–76 milijonov	76–79 milijonov	75–78 milijonov	70–73 milijonov
Indeks	*100*	*104*	*102*	*96*
Delež zaprtega trga v celotni proizvodnji Unije (v %)	61	61	61	59
Indeks	*100*	*99*	*99*	*96*

Vir: Eurofer, vzorčeni proizvajalci Unije in Eurostat.

(172) Zaprti trg industrije Unije (sestavljen iz vroče valjanih ploščatih izdelkov, ki jih industrija Unije obdrži za uporabo v nadaljnji proizvodnji) v Uniji se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 7 % oziroma približno 3 milijone ton. Tržni delež industrije Unije na zaprtem trgu (izražen kot odstotek celotne proizvodnje Unije) se je zmanjšal z 61 % leta 2016 na 59 % v obdobju preiskave.

(173) Turška vlada je po začasnem razkritju kritizirala dejstvo, da je Komisija v uvodni izjavi 109 začasne uredbe povečanje deleža industrije Unije na prostem trgu med letoma 2018 in 2019 pojasnila z dejstvom, da se je zaradi odprodaj znaten obseg prodaje prenesel z zaprtega trga na prosti trg. Menila je, da to pojasnilo dokazuje pristranski pristop Komisije pri razlikovanju med tema trgoma, kot ji ustreza. Turška vlada je po dokončnem razkritju ponovila svojo trditev in izrazila dvom glede objektivnosti določitve gibanja tržnega deleža industrije Unije. Komisija je zavrnila obtožbo glede pristranskega pristopa. Zdi se ji upravičeno in dejansko potrebno, da se proizvodnja za lastne potrebe v primeru odprodaj znova opredeli kot prosti trg. Čeprav se je, kot je navedla turška vlada, delež proizvajalcev Unije na prostem trgu v obravnavanem obdobju povečal, je Komisija opozorila, da je bil obseg takega povečanja precej manjši od povečanja tržnega deleža uvoza iz Turčije v istem obdobju. V razmerah dokaj stabilne potrošnje v Uniji je uvoz iz Turčije zapolnil vrzel, ki so jo za seboj pustile nekatere tretje države, za katere od leta 2017 veljajo trgovinske protidampinške in/ali izravnalne dajatve.

(174) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da ni bilo izvedene analize v zvezi z obsegom proizvodnje proizvodnih linij, ki so bile prodane, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 111 začasne uredbe. Združenje ÇİB je trdilo, da je bila ta prodaja izvedena iz strateških in poslovnih razlogov. Komisija je opozorila, da se je prodaja nanašala na spremembo lastništva med proizvajalci Unije, ki ne vpliva na preglednico 6. Ugotovila ni nobene povezave med zadevno prodajo in uvozom iz Turčije.

(175) Združenje ÇİB je po začasnem razkritju navedlo, da so ključni kazalniki škode, kot sta obseg prodaje in tržni delež na prostem trgu, kazali, da industrija Unije ni bila neuspešna. Komisija je ugotovila, da je izjava neutemeljena, saj je že v uvodnih izjavah 109 in 150 začasne uredbe pojasnjeno, da se je tržni delež industrije Unije povečal zaradi odprodaj, na podlagi katerih so številne transakcije, ki bi se prej štele za transakcije za lastne potrebe, postale transakcije na prostem trgu. Tudi določitev škode temelji na oceni vseh ustreznih gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki skupaj vplivajo na položaj industrije, kot je določeno v členu 3(5) osnovne uredbe.

(176) Združenje ÇİB je po dokončnem razkritju navedlo, da pripombe Komisije v tem oddelku ne pojasnjujejo, zakaj se je industrija Unije povečala niti zakaj povečanje obsega in deleža prodaje na trgu v tem primeru ni pomembno. Te pripombe so zaradi svoje narave obravnavane v uvodni izjavi 217.

4.5.2.3 Rast

(177) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da uvodna izjava 112 začasne uredbe vsebuje nepodprte obtožbe, in kritizirala nekatere dele besedila. Komisija je ugotovila, da so trditve neutemeljene, saj se zadevna uvodna izjava izrecno sklicuje na podatke in ugotovitve iz začasne uredbe.

(178) Podatki za EU27 v zvezi s proizvodnjo kažejo močno upadanje glede na leto 2017, medtem ko sta bila prodaja in tržni delež stabilna, v nasprotju z rahlo rastjo potrošnje na prostem trgu v istem obdobju. Industrija Unije v EU27 se je povečala – in še to zelo skromno – le, če se za izhodišče vzame leto 2016, v katerem je bilo ugotovljeno, da jo je prizadel dampinški uvoz iz drugih držav.

(179) Turška vlada se je po dokončnem razkritju spraševala, ali so bili nekateri sklepi glede rasti objektivni, saj je Komisija predhodno opredelila zmanjšanje proizvodnje kot „veliko“, povečanje prodaje na prostem trgu pa kot „rahlo“. Komisija je ugotovila, prvič, da deleži, ki jih je turška vlada navedla v svoji trditvi, niso bili deleži za EU27 in so bili zato zastareli; in drugič, da je treba pri primerjalni razpravi o tem, kako opredeliti spremembo deleža, vsekakor upoštevati sorazmerno višino osnovne vrednosti, ki je predmet zadevne spremembe.

4.5.2.4 Zaposlenost in produktivnost

(180) V EU27 sta se zaposlenost in produktivnost v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 9

Zaposlenost in produktivnost

	2016	2017	2018	OP
Število zaposlenih	38–40 tisoč	42–44 tisoč	38–40 tisoč	37–39 tisoč
Indeks	*100*	*112*	*103*	*100*
Produktivnost (v tonah na zaposlenega)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
Indeks	*100*	*92*	*99*	*96*

Vir: Eurofer in vzorčeni proizvajalci Unije.

(181) Stopnja zaposlenosti v industriji Unije, povezani s proizvodnjo vroče valjanih ploščatih izdelkov, je v obravnavanem obdobju nihala, vendar je na splošno ostala stabilna. Zaradi zmanjšanja proizvodnje se je produktivnost delovne sile industrije Unije, merjena v tonah na zaposlenega na leto, v obravnavanem obdobju zmanjšala za 4 %.

(182) Združenje ÇİB je po začasnem in dokončnem razkritju navedlo, da ključni kazalniki škode, kot je zaposlenost, kažejo, da industrija Unije ni bila neuspešna. Vendar je Komisija opozorila, da se je kljub stabilnosti števila zaposlenih v obravnavanem obdobju število zaposlenih med letoma 2017 in 2019 močno zmanjšalo. Znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, je bila vsekakor očitna, kot je razvidno iz oddelka 4.5.4 začasne uredbe in oddelka 4.6 spodaj.

(183) Združenje ÇİB je po začasnem razkritju navedlo, da ugotovitev glede znatne škode, ki se pripisuje samemu dejstvu, da se je zmanjšalo število zaposlenih, ni skladna s sodno prakso STO in da zmanjšanja števila zaposlenih od leta 2017 ni bilo mogoče pripisati dampinškemu uvozu iz Turčije. Komisija je te trditve zavrnila. Komisija ni nikjer pripisala ugotovitve glede znatne škode samemu dejstvu, da se je število zaposlenih zmanjšalo. Število zaposlenih se je gibalo zelo podobno kot proizvodnja.

(184) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da se produktivnost ne bi smela preučiti samostojno, saj se je leta 2017 zmanjšala zaradi precejšnjega povečanja zaposlenosti med letoma 2016 in 2017. Ker je produktivnost eden izmed dejavnikov, ki se upoštevajo pri analizi škode, je Komisija potrdila, da se noben dejavnik ni obravnaval samostojno.

(185) Turška vlada je po dokončnem razkritju menila, da zadnji stavek zgornje uvodne izjave pomeni potrditev, da je zmanjšanje proizvodnje posledica povečanja zaposlenosti v letu 2017. Komisija se ni strinjala s turško vlado, čeprav je priznala, da je imelo povečanje zaposlenosti med letoma 2016 in 2017 določeno vlogo pri zmanjšanju produktivnosti med letoma 2016 in 2017. Kljub temu je treba omeniti, da se je produktivnost ponovno zmanjšala med letom 2018 in obdobjem preiskave, tj. v času, ko se je zmanjševala tudi zaposlenost, kar je privedlo do skupne 4-odstotne izgube produktivnosti v obravnavanem obdobju, kot je poudarjeno v uvodni izjavi 181.

4.5.2.5. Višina stopnje dampinga in okrevanje od preteklega dampinga

(186) V EU27 so bile vse stopnje dampinga znatno višje od stopnje *de minimis*. Višina dejanskih stopenj dampinga je glede na obseg in cene uvoza iz Turčije močno vplivala na industrijo Unije.

(187) Turška vlada je po začasnem razkritju nasprotovala pripombam Komisije v zvezi z okrevanjem industrije Unije leta 2017 zaradi trgovinskih sredstev. Ker ta oddelek zajema „okrevanje od preteklega dampinga“, se je Komisiji zdelo upravičeno opozoriti, da so glede na ugotovitve iz prejšnjih preiskav istega izdelka na položaj industrije Unije leta 2016 vplivale dampinške prakse, da je industrija Unije že leta 2017 kazala znake okrevanja in da so dosežene solidnejše stopnje dobičkonosnosti v obdobju preiskave izginile.

(188) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 115 do 117 začasne uredbe.

4.5.3 *Mikroekonomski kazalniki*

4.5.3.1 Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

(189) Tehtano povprečje prodajnih cen vzorčenih proizvajalcev Unije na enoto za nepovezane stranke v Uniji se je v obravnavanem obdobju gibalo na naslednji način:

Preglednica 10

Prodajne cene in stroški proizvodnje v Uniji

	2016	2017	2018	OP
Povprečna prodajna cena na enoto na prostem trgu (v EUR/tono)	393	532	574	534
Indeks	*100*	*135*	*146*	*136*
Proizvodni stroški na enoto (v EUR/tono)	413	497	540	560
Indeks	*100*	*121*	*131*	*136*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(190) Povprečne prodajne cene na enoto so se leta 2017 močno zvišale v primerjavi z letom 2016 in nato ponovno leta 2018. Vendar so se povprečne prodajne cene na enoto v industriji Unije znižale s 574 EUR/tono leta 2018 na 534 EUR/tono v obdobju preiskave, medtem ko so se stroški proizvodnje zvišali s 540 EUR/tono leta 2018 na 560 EUR/tono v obdobju preiskave. Medtem ko je lahko industrija Unije v letih 2017 in 2018 zvišanja stroškov, ki jih je utrpela, prenesla na svoje stranke in ohranila dobičkonosnost, tega v obdobju preiskave ni več zmogla. Informacije o stroških proizvodnje v tej preglednici in preglednici 10 začasne uredbe so enake.

(191) Turška vlada je po začasnem razkritju opozorila, da so se stroški proizvodnje na enoto in povprečne prodajne cene na enoto industrije Unije na prostem trgu v obravnavanem obdobju zvišali v enakem obsegu (+36 %), tako da bi lahko industrija Unije zvišanja cen surovin upoštevala pri svojih cenah. Komisija opozarja, da je ocena turške vlade zgolj analiza od ene do druge končne točke, brez upoštevanja letnih gibanj, in ne upošteva dejstva, da je bila v protidampinški preiskavi, ki je leta 2017 privedla do uvedbe ukrepov proti Braziliji, Iranu, Rusiji in Ukrajini, ugotovljena škoda v obdobju od 1. julija 2015 do 30. junija 2016. Ker so bile prodajne cene v Uniji leta 2016 še vedno znižane ([16]) zaradi dampinškega uvoza iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine, je lahko industrija Unije svoje prodajne cene vrnila na običajne ravni šele leta 2017 ([17]). Komisija tudi opozarja, da so se prodajne cene industrije Unije znižale s 574 EUR/tono leta 2018 na 534 EUR/tono v obdobju preiskave, medtem ko so se stroški na enoto v istem obdobju zvišali s 540 EUR/tono na 560 EUR/tono. Medtem ko je lahko industrija Unije v letih 2017 in 2018 zvišanja stroškov prenesla na svoje stranke in ohranila dobičkonosnost, tega v obdobju preiskave ni več zmogla.

(192) Turška vlada je po dokončnem razkritju navedla, da Komisija ni dokazala, kako je lahko industrija Unije zvišanja stroškov leta 2017 upoštevala v svojih prodajnih cenah. Komisija se s tem ni strinjala. Navzkrižna preverjanja izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije na daljavo in preglednica 10 zgoraj so potrdili, da so se zvišanja stroškov med letoma 2016 in 2017 izrazila z višjimi prodajnimi cenami na prostem trgu v EU27 med letoma 2016 in 2017.

4.5.3.2 Stroški dela

(193) Povprečni stroški dela vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

([16]) Glej med drugim preglednici 3 in 7 ter uvodno izjavo 339 Izvedbene uredbe (EU) 2017/1795 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine ter o zaključku preiskave o uvozu nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Srbije.

([17]) Izvedbena uredba (EU) 2017/1795 (glej opombo 10 zgoraj). Od oktobra 2016 so bili proizvajalci Unije upravičeni do zaščite v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1778 z dne 6. oktobra 2016 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 272, 7.10.2016, str. 33).

Preglednica 11

Povprečni stroški dela na zaposlenega

	2016	2017	2018	OP
(v EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Indeks	*100*	*105*	*107*	*112*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(194) Povprečni stroški dela na zaposlenega so se v obravnavanem obdobju zvišali za 12 %. Ta preglednica je enaka preglednici 11 iz začasne uredbe.

(195) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da zvišanje stroškov dela ni moglo biti povezano samo z uvozom iz Turčije. Stran se je pritožila, da v začasni uredbi niso bili preučeni razlogi za gibanje stroškov dela. Komisija je turški vladi zagotovila, da glede na to, da so stroški dela eden od dejavnikov, ki se upoštevajo pri analizi škode, nobenega dejavnika ni obravnavala ločeno. Razlogi za zvišanje stroškov dela so bili različni, vključno z zavezami do sindikatov, ki zastopajo delavce. Vendar je Komisija opozorila, da je pomembno vprašanje pri tej analizi, v kakšnem obsegu je lahko industrija Unije zvišanja stroškov prenesla naprej, kot je preučeno v prejšnjem oddelku.

4.5.3.3 Zaloge

(196) Ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 12

Zaloge

	2016	2017	2018	OP
Končne zaloge (v tonah)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Indeks	*100*	*117*	*82*	*84*
Končne zaloge kot delež proizvodnje (v %)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
Indeks	*100*	*110*	*81*	*85*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(197) V obravnavanem obdobju se je raven končnih zalog zmanjšala za 16 %. Kar zadeva gibanje končnih zalog kot delež proizvodnje, je ta kazalnik v obravnavanem obdobju ostal razmeroma stabilen in je znašal približno 5 % obsega proizvodnje. Ta preglednica je enaka preglednici 12 iz začasne uredbe.

(198) Turška vlada je po začasnem razkritju menila, da so ustrezno utemeljene ugotovitve Komisije iz uvodne izjave 125 začasne uredbe, da se zaloge ne štejejo za pomemben kazalnik škode, pristranske. Komisija se s tem ni strinjala. Kot je pojasnjeno v začasni uredbi, se večina vrst podobnih izdelkov proizvaja na podlagi posebnih naročil, tako da se po izdelavi dobavijo in ne ostanejo v zalogi. Komisija je prišla do podobnega sklepa glede zalog v prejšnjih preiskavah v zvezi z istim izdelkom ([18]). Poleg tega je bilo v sedanji preiskavi potrjeno, da se večina vrst podobnega izdelka dejansko proizvaja na podlagi posebnih naročil uporabnikov.

([18]) Glej med drugim uvodno izjavo 292 Izvedbene uredbe (EU) 2017/1795 (glej opombo 10 zgoraj).

(199) Turška vlada je po dokončnem razkritju podvomila v pripombe Komisije glede zmanjšanja končnih zalog kot deleža proizvodnje. Komisija je spomnila, da so končne zaloge kot delež obsega proizvodnje v obravnavanem obdobju ostale razmeroma stabilne pri približno 5 % in da se ta dejavnik ne šteje za pomemben kazalnik. Po mnenju Komisije bi bilo glede na to, da se večina vrst podobnega izdelka proizvaja na podlagi posebnih naročil uporabnikov, neutemeljeno enačiti stabilne zaloge (kot delež obsega proizvodnje) z neobstojem škode na strani industrije Unije.

4.5.3.4 Donosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(200) Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 13

Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb

	2016	2017	2018	OP
Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v Uniji (v % prihodka od prodaje)	−3,4	6,8	6,7	−6,1
Indeks	*−100*	197	197	−178
Denarni tok (v EUR)	− 140 233 454	441 132 791	621 327 297	− 308 067 291
Indeks	*−100*	315	443	−220
Naložbe (v EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Indeks	*100*	*162*	*146*	*108*
Donosnost naložb (v %)	−3,1	9,7	10,2	−13,0
Indeks	*−100*	*317*	*331*	*−424*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(201) Dobičkonosnost se je v obravnavanem obdobju manjšala kljub začetnemu povečanju dobičkov v letih 2017 in 2018. Zmanjšala se je s 6,8 % v letu 2017 na −6,1 % v obdobju preiskave.

(202) Neto denarni tok je bil od leta 2017 do leta 2018 pozitiven, z najvišjo vrednostjo leta 2018, v obdobju preiskave pa je postal negativen, ko je bila dobičkonosnost v obravnavanem obdobju na najnižji stopnji. Zmožnost zbiranja kapitala je oviral upad dobička.

(203) Raven letnih naložb se je v obravnavanem obdobju zvišala za 8 %, v obdobju preiskave pa se je znižala na ravni, komaj višje od tistih iz leta 2016. Donosnost naložb se je gibala enako kot dobičkonosnost. Ta del preglednice 13 je, kar zadeva naložbe in donosnost naložb, enak preglednici 13 iz začasne uredbe.

(204) Turška vlada je po začasnem razkritju trdila, da so bile ravni naložb v preglednici 13 iz začasne uredbe visoke in jasen dokaz neobstoja škode. Komisija se ni strinjala s sklepom turške vlade, saj so bile naložbe večinoma izvedene v letih 2017 in 2018, tj. ko je industrija Unije začela okrevati od preteklega dampinga. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 167 začasne uredbe, proizvajalci Unije v obravnavanem obdobju niso mogli vlagati toliko, kot so želeli. Ker je industrija Unije zelo kapitalsko intenzivna, naložbe v relativnem smislu niso bile velike. Zmožnost zbiranja kapitala je oviral upad dobička.

(205) Turška vlada je po dokončnem razkritju prosila za razlago 62-odstotnega povečanja naložb med letoma 2016 in 2017, saj so ukrepi v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki proti petim tretjim državam začeli veljati oktobra 2017. Komisija je na začetku opozorila, da na podlagi dejstva, da na trgu obstaja dampinški uvoz, ki škoduje industriji Unije, načeloma ni mogoče izključiti odločitev industrije Unije za naložbe, saj bi se tako implicitno nagrajevala zadevna nepoštena trgovinska praksa. V zvezi s tem je Komisija spomnila, da so bili začasni protidampinški ukrepi proti takrat enemu od glavnih virov uvoza vroče valjanih ploščatih izdelkov, in sicer Kitajski, objavljeni 7. oktobra 2016 ([19]), dokončni ukrepi pa so sledili v začetku aprila 2017 ([20]). Poleg tega je iz preglednice 14 te uredbe jasno razvidno zmanjšanje dampinškega uvoza iz Kitajske, Rusije, Brazilije, Ukrajine in Irana med letoma 2016 in 2017, kar je bilo ugodno za izvajanje zapoznelih naložb v letu 2017.

(206) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da nekatere naložbe, povezane z zdravstvenimi, varnostnimi in okoljskimi zadevami, ne prinašajo dobička ali niso donosne. Komisija je menila, da bi morala biti industrija Unije sposobna ustvarjati dobiček tudi ob izpolnjevanju svojih zdravstvenih, varnostnih in okoljskih zavez. Naložbe, povezane z zdravstvenimi, varnostnimi in okoljskimi zadevami, podjetjem ne preprečujejo, da bi v normalnih tržnih razmerah dosegala zdravo stopnjo dobička. Čeprav se je turška vlada strinjala s tem sklepom, je po dokončnem razkritju menila, da Komisija ni objektivno preučila dobičkonosnosti in donosnosti naložb, saj so naložbe, povezane z zdravstvenimi, varnostnimi in okoljskimi zadevami, v letu, ko se izvajajo, drage in nobena družba ne pričakuje, da bodo te naložbe donosne. Komisija se s tem ni strinjala, saj bi morala zdrava industrija Unije izkazovati stabilni stopnji dobičkonosnosti in donosnosti naložb, ki omogočata odhodke, ki ne prinašajo finančne donosnosti naložb, vendar so absolutno potrebni iz zdravstvenih, varnostnih in okoljskih razlogov.

(207) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 126 do 131 začasne uredbe.

4.6 **Sklep o škodi**

(208) Čeprav se je potrošnja na prostem trgu v obravnavanem obdobju rahlo zmanjšala (–1 %), se je obseg prodaje industrije Unije na prostem trgu povečal, s čimer se je tudi njen tržni delež povečal s [75–76 %] na [78–79 %]. Vendar je mogoče ta majhna izboljšanja pri obsegu prodaje in tržnem deležu ugotoviti le v primerjavi z letom 2016, ko je industrijo Unije prizadel dampinški uvoz iz drugih držav. Vendar sta se proizvodnja in izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije v obravnavanem obdobju zmanjšali za 4 % oziroma 7 %. Med letom 2018 in obdobjem preiskave je bilo več izrazitih padcev proizvodnje in izkoriščenosti zmogljivosti, zmanjšala pa se je tudi prodaja na prostem trgu. Industrija Unije je od leta 2017 rasla, ko je okrevala po nepoštenem uvozu, zaradi katerega so bili sprejeti protidampinški in protisubvencijski ukrepi, vendar se je njen položaj v obdobju preiskave poslabšal.

(209) Proizvodni stroški industrije Unije so se v obravnavanem obdobju močno zvišali (+36 %), večinoma zaradi močnega zvišanja cen surovin.

(210) Prodajne cene industrije Unije so se v letih 2017 in 2018 zvišale bolj kot stroški, zaradi česar so lahko proizvajalci Unije okrevali po prejšnjih škodljivih dampinških praksah in dosegli 6,7-odstotno dobičkonosnost. Vendar je morala industrija Unije, da bi ohranila svoj tržni delež, ko se je srečevala z dampinškim uvozom iz Turčije, med letom 2018 in obdobjem preiskave kljub zvišanju stroškov (+4 %) znižati svoje prodajne cene. To je imelo uničujoč učinek na dobičkonosnost industrije Unije, ki se je zmanjšala s +6,7 % leta 2018 na –6,1 % v obdobju preiskave.

(211) Druga finančna kazalnika (denarni tok in donosnost naložb) sta se gibala podobno, zlasti v obdobju preiskave, in posledično se je v obdobju preiskave raven naložb močno znižala v primerjavi s prejšnjimi leti.

([19]) Izvedbena uredba (EU) 2016/1778.
([20]) Izvedbena uredba (EU) 2017/649.

(212) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 16 zgoraj, je bila zaradi izstopa Združenega kraljestva potrebna revizija makroekonomskih kazalnikov in nekaterih drugih podatkov. Vendar so razlike med preglednicami 1–13 iz začasne uredbe in preglednicami 1–13 iz te uredbe zanemarljive, tako z vidika enot kot z vidika gibanj. Stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen so ostale precejšnje. Posledično je Komisija sklenila, da izstop Združenega kraljestva ne spreminja sklepa o škodi, sprejetega v začasni uredbi.

(213) Komisija je na podlagi navedenega dokončno sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe.

5. **VZROČNA ZVEZA**

5.1 **Učinki dampinškega uvoza**

(214) Združenje ÇİB in turška vlada se po začasnem razkritju nista strinjala s sklepi iz oddelka 5.1 začasne uredbe. Turška vlada je trdila, da pojasnila v sklepih ne morejo utemeljiti vzročne zveze med dampinškim uvozom in domnevno škodo med letoma 2018 in 2019, ker naj bi bil obseg uvoza iz Turčije stabilen, cene uvoza iz Turčije in tudi stroški proizvodnje industrije Unije pa naj bi se v zadevnem obdobju znižali. Komisija je opozorila na netočnost izjav turške vlade. Na eni strani se stroški proizvodnje industrije Unije v zadevnem obdobju niso znižali, temveč so se zvišali, in sicer s 540 EUR/tono leta 2018 na 560 EUR/tono leta 2019, kot je razvidno iz preglednice 10 iz začasne uredbe in preglednice 10 iz te uredbe. Na drugi strani pa je obseg uvoza iz Turčije med letoma 2018 in 2019 ostal dokaj stabilen (čeprav je bil večji kot v letih 2016 in 2017), medtem ko so se njegove cene znižale za 8,5 %, kot je razvidno iz preglednic 4 in 5 iz te uredbe. Komisija je opozorila, da turška vlada stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, ugotovljene v začasni uredbi, šteje za zanemarljive, vendar ne zanika, da so vroče valjani ploščati izdelki cenovno zelo občutljivi. Dejansko je sama turška vlada priznala, da je bila majhna razlika v cenah razlog za povečanje tržnega deleža uvoza iz Turčije ([21]). Trditve se zato zavrnejo. Vsekakor je morala industrija Unije, ne glede na obstoj nelojalnega nižanja prodajnih cen, v obdobju preiskave zaradi nižanja cen, ki ga je povzročil uvoz iz Turčije, ohranjati svoje cene precej pod stroški proizvodnje, da bi ohranila svoj tržni delež.

(215) Turška vlada je tudi navedla, da uvoz iz Turčije ni prevzel tržnega deleža industrije Unije, ampak le določen delež tretjih držav, kar naj ne bi moglo vplivati na proizvajalce Unije. Podobno je združenje ÇİB trdilo, da je Komisija prezrla, da je uvoz iz Turčije zapolnil vrzel, ki so jo za seboj pustile druge države dobaviteljice. Zadevna stran je tudi trdila, da ni časovne povezave med uspešnostjo industrije Unije in gibanjem uvoza iz Turčije, saj se je med drugim in tretjim četrtletjem leta 2019, ko se je položaj proizvajalcev Unije poslabšal, kot trdi pritožnik, turški uvoz zmanjšal, cene tega uvoza pa se niso spremenile. Turška vlada je po dokončnem razkritju navedla, da četrtletna analiza kaže, da se je uvoz iz Turčije od začetka leta 2019 začel bistveno zmanjševati. Podobno je združenje ÇİB po začasnem in dokončnem razkritju navedlo, da Komisija ni pojasnila, zakaj so se v obdobju 2016–2019 nekateri ključni gospodarski kazalniki industrije Unije izboljšali ali so ostali stabilni, medtem ko se je uvoz iz Turčije postopoma povečeval. Po dokončnem razkritju je združenje ÇİB navedlo, da je treba znatno škodo pripisati drugim dejavnikom in ne uvozu iz Turčije, saj se je med letoma 2016 in 2018 obseg uvoza iz Turčije povečal, vendar so se zvišale tudi cene tega uvoza.

(216) Komisija se je strinjala, da zapolnjevanje vrzeli s turškim uvozom ne bi bilo problematično, vendar pa je tak uvoz v Unijo potekal po nepoštenih dampinških cenah. Komisija se ni strinjala, da ni obstajala časovna povezava. Dejansko združenje ÇİB v svoji analizi ni upoštevalo učinkov cenovnega pritiska zaradi uvoza iz Turčije. Dejstvo, da je škoda bolj očitna pri kazalnikih, povezanih s ceno, ne spreminja splošnega sklepa glede škodljivega dampinga. Kot je navedeno v uvodni izjavi 139 začasne uredbe, je bila industrija Unije leta 2019 zaradi cenovnega pritiska, ki ga je povzročal uvoz iz Turčije po nižjih cenah, prisiljena določati cene precej pod stroški, da bi ohranila svoj tržni delež. Obstaja torej jasna soodvisnost med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

([21]) Zadnji odstavek na strani 14 dokumenta t21.000916.

(217) Turška vlada je po dokončnem razkritju opozorila, da industrija Unije tekmuje z uvozom predvsem na prostem trgu. Trdila je, da povečanje tržnega deleža industrije Unije na prostem trgu dokazuje neobstoj škode zaradi uvoza iz Turčije. Združenje ÇİB je navedlo, da povečanje prodaje industrije Unije na prostem trgu in povečanje njenega tržnega deleža kljub prisotnosti uvoza iz Turčije ne podpirata sklepa, da je industrija Unije v obravnavanem obdobju utrpela znatno škodo. Po mnenju Komisije v trditvah obeh strani niso upoštevani učinki cenovnega pritiska, ki ga je povzročal uvoz iz Turčije, ter dejstvo, da kazalniki, povezani s ceno, kažejo jasno in dokazljivo škodo. Industrija Unije je v obdobju preiskave pridobila nekaj tržnih deležev, ki so jih prej imeli nekateri viri uvoza. Vendar ji je to uspelo s prodajnimi cenami, ki so bile precej nižje od stroškov, kar je bilo posledica cenovnega pritiska, ki so ga povzročali uvoz iz Turčije in nižje cene tega uvoza.

(218) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 138 in 139 začasne uredbe.

5.2 **Učinki drugih dejavnikov**

5.2.1 *Uvoz iz tretjih držav*

(219) Obseg uvoza iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju gibal na naslednji način:

Preglednica 14

Uvoz iz tretjih držav

Država		2016	2017	2018	OP
Ruska federacija	Obseg (v tonah)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Indeks	*100*	*37*	*82*	*69*
	Tržni delež (v %)	5–6	2–3	4–5	3–4
	Indeks	*100*	*39*	*81*	*70*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	335	468	496	443
	Indeks	*100*	*140*	*148*	*132*
Srbija	Obseg (v tonah)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indeks	*100*	*133*	*210*	*247*
	Tržni delež (v %)	0–1	1–2	2–3	2–3
	Indeks	*100*	*139*	*207*	*249*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	386	498	547	479
	Indeks	*100*	*129*	*142*	*124*
Indija	Obseg (v tonah)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indeks	*100*	*255*	*205*	*197*
	Tržni delež (v %)	1–2	3–4	2–3	2–3
	Indeks	*100*	*266*	*202*	*199*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	403	494	531	464
	Indeks	*100*	*122*	*132*	*115*

Brazilija	Obseg (v tonah)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Indeks	*100*	*56*	*41*	*17*
	Tržni delež (v %)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*59*	*40*	*18*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	362	494	531	485
	Indeks	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukrajina	Obseg (v tonah)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Indeks	*100*	*56*	*12*	*10*
	Tržni delež (v %)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*59*	*12*	*10*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	331	466	472	424
	Indeks	*100*	*141*	*142*	*128*
Iran	Obseg (v tonah)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Indeks	*100*	*8*	*6*	*0*
	Tržni delež (v %)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*9*	*6*	*0*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	305	428	489	504
	Indeks	*100*	*140*	*160*	*165*
Kitajska	Obseg (v tonah)	1 024 619	8 456	579	525
	Indeks	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Tržni delež (v %)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*1*	*0*	*0*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	325	667	3 760	3 177
	Indeks	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Druge tretje države	Obseg (v tonah)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Indeks	*100*	*167*	*161*	*133*
	Tržni delež (v %)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Indeks	*100*	*174*	*159*	*134*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	384	493	562	523
	Indeks	*100*	*128*	*146*	*136*
Vse tretje države skupaj, razen Turčije	Obseg (v tonah)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Indeks	*100*	*67*	*71*	*62*
	Tržni delež (v %)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Indeks	*100*	*70*	*69*	*62*
	Povprečna cena (v EUR/tono)	344	480	530	477
	Indeks	*100*	*141*	*154*	*139*

Vir: Eurostat.

(220) V obravnavanem obdobju se je uvoz iz drugih držav, razen Turčije, zmanjšal za 38 %. Njegov tržni delež se je z 21–22 % zmanjšal na 12,5–13,5 %.

(221) Turška vlada je po začasnem razkritju menila, da se v začasni uredbi ni upoštevala (nizka) cena uvoza iz nekaterih tretjih držav in da cene uvoza iz Turčije niso mogle povzročiti škode proizvajalcem Unije. Ta sklep je utemeljila na dejstvu, da so se, prvič, glede na podatke iz preglednice 14 začasne uredbe splošne uvozne cene samo od leta 2018 do obdobja preiskave znižale bolj kot cene uvoza iz Turčije, in, drugič, da so cene vroče valjanih ploščatih izdelkov močno nihale. Navedla je, da je bil skupni obseg uvoza iz vseh tretjih držav razen Turčije skoraj dvakrat večji od obsega uvoza iz Turčije. Ker so bile cene nižje od cen uvoza iz Turčije, je turška vlada trdila, da njihovega učinka ni mogoče prezreti. V zvezi s tem je združenje ÇİB navedlo, da je hiter padec cen uvoza iz Indije sovpadal z zmanjšanjem dobičkonosnosti proizvajalcev Unije.

(222) Komisija je analizirala obseg, vrednosti in gibanje uvoza iz drugih tretjih držav, vendar je ugotovila, da njihov vpliv ni zmanjšal vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Turčije in znatno škodo, ki so jo utrpeli proizvajalci Unije. Kar zadeva cenovno primerjavo, ki jo je izvedla turška vlada, med cenami uvoza iz Turčije in cenami uvoza iz drugih virov, Komisija opozarja, da so cene uvoza iz drugih virov prikazane prenizko, saj turška vlada ni upoštevala dejstva, da Eurostatovi podatki o cenah ne vključujejo plačanih protidampinških in izravnalnih dajatev. Kar zadeva uvoz iz Indije, kot je navedeno v uvodni izjavi 144 začasne uredbe, zgolj na podlagi povprečnih cen Eurostata ni bilo mogoče ugotoviti, kakšen je bil natančen nabor izdelkov v okviru tega uvoza in ali so se torej s tem uvozom dejansko nelojalno nižale prodajne cene industrije Unije. Nobena stran ni predložila dokazov po posamezni vrsti izdelka, ki bi kazali na znatno nelojalno nižanje prodajnih cen zaradi uvoza iz Indije. Še pomembneje pa je, da nobena stran ni zanikala, da je obseg uvoza iz Indije znašal četrtino uvoza iz Turčije ter tako ni mogel zmanjšati vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ugotovljeno v tem primeru. Pritožnik je po začasnem razkritju trdil, da ni bil seznanjen z nobenimi informacijami, ki bi kazale, da so se izdelki, uvoženi iz Indije, v Uniji prodajali po dampinških cenah ali da bi tak uvoz povzročal škodo proizvajalcem Unije. Tako ob upoštevanju razmeroma skromnega tržnega deleža uvoza iz Indije ta uvoz ni mogel ustvarjati pritiska na proizvajalce Unije v enakem obsegu kot dampinški uvoz iz Turčije.

(223) Združenje ÇİB je po dokončnem razkritju izpodbijalo analizo in sklepe iz tega oddelka, turška vlada pa je navedla, da se je Komisija „odločila, da ne bo preučila učinkov“ uvoza iz drugih tretjih držav, ter ni dokazala, da ta uvoz ni povzročil nobene škode proizvajalcem Unije. Komisija se ni strinjala s stranema, saj je dejansko preučila vse ustrezne informacije o zadevi iz dokumentacije. Na primer, nobena stran, niti turška vlada niti združenje ÇİB, ni v nobeni fazi preiskave predložila dokazov po posamezni vrsti izdelka, ki bi kazali na znatno nelojalno nižanje prodajnih cen zaradi uvoza iz Indije (ali uvoza iz Srbije, kot je trdilo združenje ÇİB). Komisija je sklenila, da dokazi v dokumentaciji ne podpirajo trditve v zvezi z domnevnimi učinki uvoza iz drugih tretjih držav. Ta sklep ne nasprotuje ugotovitvi o obsegu pritiska takega uvoza na proizvajalce Unije hkrati z dampinškim uvozom iz Turčije. Ugotovitev, da uvoz iz tretjih držav ni mogel zmanjšati vzročne zveze med dampinškim uvozom iz Turčije in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, je bila potrjena. Na podlagi teh preudarkov je bil potrjen tudi splošni sklep o vzročni zvezi.

(224) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 140 do 146 začasne uredbe.

5.2.2 *Izvoz industrije Unije*

(225) Obseg in cene izvoza industrije Unije nepovezanim stranem so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 15

Izvoz

	2016	2017	2018	OP
Obseg izvoza (v tonah)	1–2 milijona	1–2 milijona	1–2 milijona	1–2 milijona
Indeks	*100*	*102*	*102*	*121*

Povprečna cena (v EUR/tono)	376	502	554	468
Indeks	*100*	*133*	*147*	*124*

Vir: Eurofer (obseg) in vzorčeni proizvajalci Unije (povprečne cene).

(226) Proizvajalci Unije so v obravnavanem obdobju za 21 % povečali obseg izvoza, ki je leta 2019 ostal manjši od 2 milijona ton. Na splošno so količine, ki jih je izvozila industrija Unije, predstavljale manj kot 6 % njenega obsega prodaje na prostem trgu Unije.

(227) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 147 do 149 začasne uredbe.

5.2.3 *Potrošnja za lastne potrebe*

(228) Turška vlada je po začasnem razkritju Komisijo pozvala, naj zbere več podatkov in nadalje preuči povpraševanje na zaprtem trgu. Opozorila je na nekatere razčlenitve v publikaciji pritožnika z naslovom „European Steel in Figures 2020“ (Evropsko jeklarstvo v številkah 2020) in slabe rezultate, ki jih je v svojem poročilu iz leta 2019 objavilo Evropsko združenje proizvajalcev avtomobilov.

(229) Vroče valjani ploščati jekleni izdelki se uporabljajo v glavnem za dva namena. So osnovni material za proizvodnjo različnih jeklenih izdelkov z dodano vrednostjo na koncu proizvodne verige, ki se začne s hladno valjanimi ploščatimi in prevlečenimi jeklenimi izdelki. Uporabljajo se tudi kot surovina v industriji, ki jo končni uporabniki kupujejo za različne uporabe, vključno z gradnjo (proizvodnja jeklenih cevi), ladjedelništvom, plinskimi rezervoarji, avtomobili, tlačnimi posodami in cevovodi za oskrbo z energijo. Podatki, ki jih je predložila turška vlada, niso omogočali ocene povpraševanja v različnih zadevnih sektorjih porabe. Komisija je ugotovila, da se je skupna proizvodna dejavnost v sektorjih, ki uporabljajo jeklo, v Uniji leta 2019 zmanjšala za 0,2 % – potem ko se je leta 2018 povečala za 2,9 % –, kar je bilo prvo zmanjšanje proizvodnje od leta 2013. Negativna rast leta 2019 je bila rezultat povečanja obsega gradbene dejavnosti in upada v vseh drugih sektorjih, ki uporabljajo jeklo (pri čemer je bil najizrazitejši upad zabeležen v avtomobilskem sektorju) ([22]). Komisija je priznala, da je negativna rast v številnih sektorjih, ki uporabljajo jeklo, leta 2019 pomenila izziv za proizvajalce vroče valjanih ploščatih izdelkov. Vendar ni bilo ugotovljeno, da bi se zaradi tega zmanjšala vzročna zveza med dampinškim uvozom iz Turčije in slabim položajem industrije Unije v obdobju preiskave, zlasti glede na povečanje obsega zadevnega uvoza, njegov učinek na cene industrije Unije in druge zgoraj opredeljene škodljive dejavnike.

(230) Turška vlada je po dokončnem razkritju trdila, da nepreučitev učinkov potrošnje za lastne potrebe ni združljiva s pravili STO. Navedla je, da se je Komisija „odločila, da ne bo preučila“ „izrednega poslabšanja položaja industrijskih panog, ki so uporabnice jekla, v EU“. Komisija se s tem ni strinjala. Turška vlada ni predložila nobenih dokazov za utemeljitev svoje trditve. Iz publikacij v opombi 16 začasne uredbe ni razvidno domnevno „izredno poslabšanje položaja industrijskih panog, ki so uporabnice jekla, v EU“. Med preiskavo noben uporabnik ni trdil podobno. Kot je poudarjeno v uvodni izjavi 195 začasne uredbe, se uporabniki s pomembnih podrejenih trgov, kot so avtomobilska industrija, industrijske naprave ali gradbeništvo, niso javili.

(231) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 150 in 151 začasne uredbe.

([22]) Economic Report, Economic and Steel Market Outlook 2020-2021, Second quarter report (Gospodarsko poročilo, Obeti za gospodarstvo in trg jekla za obdobje 2020–2021, poročilo za drugo četrtletje), podatki do konca leta 2019, 12. maj 2020, Eurofer, na voljo za prenos prek https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf, in Worldsteel Short Range Outlook October 2019 (Kratkoročni obeti na svetovnem trgu jekla za oktober 2019), 14. oktober 2019, Svetovno jeklarsko združenje, na voljo na https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html.

5.2.4 *Gibanje povpraševanja*

(232) Združenje ÇİB je po dokončnem razkritju škodo pripisalo splošnemu zmanjšanju potrošnje Unije, medtem ko je turška vlada navedla, da je zmanjšanje potrošnje povzročilo zmanjšanje obsega proizvodnje industrije Unije. Komisija je ugotovila, kot je prikazano v preglednici 1, da se je potrošnja na prostem trgu, tj. trgu, na katerem je največ konkurence z uvozom, v obravnavanem obdobju zmanjšala za 1 %. Po mnenju Komisije se zaradi obsega zmanjšanja potrošnje Unije ni zmanjšala vzročna zveza med dampinškim uvozom iz Turčije in slabim položajem industrije Unije v obdobju preiskave.

(233) Ob upoštevanju preudarkov iz zgornjega oddelka in ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 152 in 153 začasne uredbe. Gibanje povpraševanja glede na podatke na ravni EU27 ne spreminja teh sklepov.

5.2.5 *Cene surovin*

(234) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 154 in 155 začasne uredbe.

5.2.6 *Drugi dejavniki*

(235) Združenje ÇİB je po dokončnem razkritju trdilo, da je treba znatno škodo pripisati spremembam na trgu Unije, prizadevanjem proizvajalcev Unije za prestrukturiranje in racionalizacijo, določeni nakupni politiki in nizkocenovnemu uvozu iz drugih tretjih držav. Trditve niso bile utemeljene, zato so bile zavrnjene.

(236) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 147 do 149 začasne uredbe.

5.3 **Sklep o vzročni povezavi**

(237) Komisija je na podlagi navedenega in ker ni bilo drugih pripomb, sklenila, da nobeden od dejavnikov, analiziranih posamično ali skupaj, ne zmanjšuje vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, v tolikšni meri, da taka povezava ne bi bila več resnična in bistvena, s čimer je potrdila sklepe iz uvodnih izjav 159 do 161 začasne uredbe.

6. **STOPNJA UKREPOV**

6.1 **Stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen**

(238) Pritožnik je po začasnem razkritju nasprotoval temu, da je Komisija uporabila povprečni dobiček, dosežen v letu 2017, tj. 6,8 %, kot podlago za ciljni dobiček, uporabljen za izračun stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen. Pritožnik je trdil, da je imela industrija Unije leta 2017 še vedno težave zaradi dampinškega uvoza iz drugih držav porekla, da Komisija ni ravnala v skladu s svojo običajno prakso in da je celo združenje ÇİB predlagalo višjo stopnjo dobička. Pritožnik je vztrajal, da bi moral biti ciljni dobiček v razponu 10–15 %, tako kot 12,9-odstotni ciljni dobiček, uporabljen v prejšnji preiskavi v zvezi z uvozom istega izdelka ([23]), čeprav je priznal, da bi lahko bila minimalna osnova za ciljni dobiček tudi 7,9 %, kar je bil ciljni dobiček, uporabljen v zadnji preiskavi o tem izdelku.

(239) Komisija je to trditev preučila. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 164 in 166 začasne uredbe, je Komisija ciljni dobiček določila na podlagi določb člena 7(2c) osnovne uredbe, čeprav leta z „normalnimi pogoji konkurence“ pred povečanjem uvoza iz Turčije ni bilo mogoče opredeliti v razumnem časovnem razponu. Poleg tega, kot je poudarjeno že v oddelku 4.5.1 zgoraj, Komisija ni mogla skleniti, da je imela industrija Unije leta 2017 še vedno

([23]) Odločba Komisije št. 284/2000/ECSC z dne 4. februarja 2000 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih ploščato valjanih izdelkov iz železa ali nelegiranega jekla, širine 600 mm ali več, neplatiranih, neprevlečenih in neprekritih, v kolobarjih, enostavno vroče valjanih, s poreklom iz Indije in Tajvana ter o sprejetju zavez, ki so jih ponudili nekateri proizvajalci izvozniki, in ustavitvi postopka v zvezi z uvozom s poreklom iz Južne Afrike (UL L 31, 5.2.2000, str. 44).

težave zaradi dampinškega uvoza, kot trdi pritožnik. V protidampinški preiskavi proti Braziliji, Iranu, Rusiji in Ukrajini je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. julija 2015 do 30. junija 2016. Dejstvo, da so bili dokončni zaščitni ukrepi proti uvozu iz teh držav porekla uvedeni oktobra 2017, ne pomeni, da so leta 2017 še vedno obstajale škodljive dampinške prakse. To potrjuje močno zmanjšanje uvoza iz teh petih držav leta 2017, kot je navedeno že v uvodni izjavi 163 zgoraj. Zato je Komisija potrdila, da je bilo leto 2017 najboljša osnova za določitev ciljnega dobička v okviru sedanje preiskave. Vsekakor glede na stopnje dampinga, ugotovljene v tem primeru, niti sprejetje zahteve za uporabo višjega ciljnega dobička ne bi vplivalo na raven ukrepov.

(240) Komisija je v začasni fazi uporabila podatke organizacije Bloomberg New Energy Finance, da bi določila predvidene cene kuponov v okviru sistema EU za trgovanje z emisijami (ETS) za izračun prihodnjih okoljskih stroškov. Te cene so bile v sklepni fazi posodobljene s podatki, pridobljenimi 15. februarja 2020.

(241) Uvodna izjava 216 začasne uredbe se nanaša na pripombe v zvezi z izračuni škode, prejetimi od enega vzorčenega proizvajalca Unije v okviru člena 19a osnovne uredbe. Stran je trdila, da bi bilo treba za oceno prihodnjih stroškov izpolnjevanja obveznosti industrije Unije namesto povprečja prihodnjih izdelkov višje v prodajni verigi, ki se uporabljajo za proizvodnjo vroče valjanih ploščatih izdelkov, uporabiti prihodnjo količino vroče valjanih ploščatih izdelkov, da bi se upoštevali okoljski in družbeni stroški proizvodnje, ki izhajajo iz večstranskih okoljskih sporazumov ali družbenih obveznosti. V tem postopku je Komisija ob upoštevanju razpoložljivih informacij, ki so jih predložili trije vzorčeni proizvajalci Unije in ki jih je preverila, ugotovila, da so izdelki višje v prodajni verigi neposredno ustvarjali emisije onesnaževal in da je bila zato to ustrezna raven za oceno prihodnjih stroškov izpolnjevanja obveznosti. Ti stroški so se pozneje uporabili za proizvodnjo izdelka v preiskavi na podlagi deleža porabe izdelka nižje v prodajni verigi, ki je ustvarjal emisije pri proizvodnji izdelka v preiskavi.

(242) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 1.8, se je sestava Unije leta 2021 spremenila, zato se je spremenil tudi nabor podatkov, uporabljen za določitev stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen. Stopnja odprave škode za EU27 je prikazana v spodnji preglednici:

Država	Družba	Stopnja dampinga	Stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen
Turčija	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Vse druge družbe	7,3 %	21 %

(243) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 163 do 170 začasne uredbe, kot so bile spremenjene v zgornji preglednici.

6.2 **Preučitev stopnje, ki bi bila ustrezna za odpravo škode, povzročene industriji Unije**

(244) Ker glede tega oddelka ni bilo nobenih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 171 in 172 začasne uredbe.

6.3 **Sklep**

(245) Komisija je na podlagi zgornje ocene sklenila, da je ustrezno določiti znesek dokončnih dajatev v skladu s pravilom nižje dajatve iz člena 7(2) in drugega pododstavka člena 9(4) osnovne uredbe. Zato bi bilo treba dokončne protidampinške dajatve določiti, kot je navedeno spodaj:

Država	Družba	Dokončna protidampinška dajatev
Turčija	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Vse druge družbe	7,3 %

7. **INTERES UNIJE**

7.1 **Interes industrije Unije**

(246) Pritožnik je po začasnem razkritju navedel, da so nedavno objavljeni načrti turških izvoznikov za širitev dodaten razlog za to, da so protidampinški ukrepi v interesu Unije. Nobena stran ni izpodbijala trditve, da bi bili ukrepi v interesu industrije Unije. Sklepi iz uvodnih izjav od 175 do 179 začasne uredbe so bili zato potrjeni.

7.2 **Interes nepovezanih uvoznikov**

(247) Turška vlada in združenje ÇİB sta po začasnem razkritju navedla, da so proizvajalci Unije že zaščiteni pred uvozom. Združenje ÇİB je trdilo, da se je uvoz iz Turčije v zadnjem četrtletju leta 2019 močno zmanjšal v primerjavi s prvim četrtletjem navedenega leta. V zvezi s tem je turška vlada izpostavila dokončne zaščitne ukrepe s količinskimi zgornjimi mejami („kvote“ ali „tarifne kvote“) in dodatne dajatve v višini 25 %, ki jih je treba plačati, ko je kvota izčrpana. Turška vlada je spomnila, da so uvozniki in uporabniki pred začasnimi ukrepi navedli, da trgovinska sredstva močno vplivajo na zanesljivost oskrbe in otežujejo dejavnosti uvoznikov. Turška vlada je dodala, da uvozniki in uporabniki zaradi začasnih protidampinških ukrepov in kvot za posamezne države v okviru zaščitnih ukrepov, ki veljajo do konca junija 2021, ne bodo mogli najti novega vira uvoza za izpolnitev povpraševanja v Uniji.

(248) Komisija je menila, da uvodne izjave 188 do 193 začasne uredbe popolnoma ovržejo trditve, povezane s kakršnim koli domnevnim pomanjkanjem ponudbe, vključno z zgoraj navedenimi trditvami turške vlade po začasnem razkritju. Komisija je tudi navedla, da se z zaščitnimi in protidampinškimi ukrepi obravnavajo različni položaji. V tem primeru so bili zaščitni ukrepi dejansko uvedeni v obliki tarifnih kvot, vendar to ne preprečuje uvedbe ukrepov za odpravo nepoštenih trgovinskih praks, zlasti v okviru omejitev tarifnih kvot, tj. pred začetkom uporabe katere koli zaščitne dajatve.

(249) Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 192 začasne uredbe, uvedba protidampinških ukrepov ne pomeni, da bo uvoz iz Turčije prenehal niti da se bo močno zmanjšal. Ugotovitve preiskave podpirajo ta sklep. Po začasnem razkritju noben uvoznik ni predložil kvantitativnih podatkov, ki bi kazali, da bodo protidampinški ukrepi, ki izhajajo iz sedanjega postopka, nesorazmerno vplivali na njihove dejavnosti. Raven ukrepov turškim proizvajalcem jekla ne bi smela preprečevati prodaje njihovih vroče valjanih ploščatih izdelkov v Uniji in uvoznikom Unije. Dejansko je bilo v poročilu za medije agencije Steel Business Briefing iz leta 2021 poudarjeno, da leta 2020 Unija ostaja glavni turški izvozni trg vroče valjanih kolobarjev ([24]). Isti vir poroča o dodatni zmogljivosti za vroče valjane ploščate izdelke v Turčiji ([25]).

(250) Ker glede interesa nepovezanih uvoznikov ni bilo drugih pripomb, so bili sklepi iz uvodnih izjav 180 do 182 začasne uredbe potrjeni.

7.3 **Interes uporabnikov**

(251) Pripombe turške vlade po začasnem razkritju v zvezi z uporabniki so bile podobne pripombam v zvezi z nepovezanimi uvozniki in so bile obravnavane že v oddelku 7.2.

(252) Združenje ÇİB je po začasnem razkritju izrazilo pomisleke glede upada kakovosti in inovacij na trgu Unije zaradi ukrepov. Komisija je trditev, ki je bila zelo splošna in ni bila podprta z nobenim dokazom, štela za neutemeljeno. Ugotovila je, da so proizvajalci Unije kljub težkim razmeram na trgu v celotnem obravnavanem obdobju še naprej ponujali visokokakovostne izdelke. Komisija pričakuje, da bodo s protidampinškimi ukrepi ustvarjeni enaki konkurenčni pogoji, v katerih bo lahko industrija Unije ponujala več visokokakovostnih in inovativnih izdelkov v korist vseh akterjev.

(253) Konzorcij uporabnikov in uvoznikov vroče valjanih ploščatih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: konzorcij) je predložil pripombe glede začasne uredbe ([26]). Prvič, trdil je, da so proizvajalci Unije po obdobju preiskave domnevno zmanjšali obseg proizvodnje, ki ga dajejo na prosti trg Unije. Poudaril je, da je ta domnevna praksa, skupaj z ukrepi trgovinske zaščite, ki so trenutno uvedeni proti drugim državam porekla, povzročila „brezprimerno“ zvišanje cen na trgu Unije. Konzorcij je trdil, da neodvisni uporabniki v Uniji tako ne morejo kupovati ključne surovine (vroče valjani ploščati izdelki) od proizvajalcev Unije. Zvišanje cen pa bi proizvajalcem Unije omogočilo, da izboljšajo svoje stopnje dobička do te mere, da bi si opomogli od domnevne škode, ki naj bi jo utrpeli v obdobju preiskave. Konzorcij je menil, da sodna praksa sodišč EU Komisiji omogoča, da oceni razvoj dogodkov po obdobju preiskave v okviru analize interesa Unije, in da bo v tem primeru tak razvoj dogodkov zahteval prenehanje izvajanja ukrepa. V zvezi s to trditvijo je konzorcij nadalje trdil, da neodvisni uporabniki v Uniji zaradi domnevnega pomanjkanja ponudbe proizvajalcev Unije in posledične višjih cen nimajo druge izbire, kot da se zanašajo na uvoz ustreznih količin. V zvezi s tem je konzorcij navedel, da ukrepi trgovinske zaščite, uvedeni proti nekaterim državam porekla, in začasni ukrep proti uvozu iz Turčije ogrožajo možnost pridobivanja vroče valjanih ploščatih izdelkov iz tretjih držav. Poudaril je, da druge tretje države ne bodo mogle nadomestiti Turčije kot najzanesljivejše države dobaviteljice. Konzorcij je nasprotoval tudi ugotovitvi Komisije v zvezi s sposobnostjo uporabnikov, da se prilagodijo regulativnim spremembam in zamenjajo dobavitelje. Trdil je, da je to v praksi redko mogoče in da kupovanja omejenih količin od proizvajalcev iz drugih tretjih držav ni mogoče šteti za znak, da lahko uporabniki hitro zamenjajo dobavitelje. Konzorcij je izrazil dvome glede sposobnosti in celo pripravljenosti industrije Unije, da dobavlja morebitne dodatne ustrezne količine neodvisnim nadaljnjim uporabnikom v Uniji, in sposobnosti držav, razen Turčije, da dobavijo pomembne količine vroče valjanih ploščatih izdelkov v Unijo. Vsi ti elementi bi po trditvah konzorcija privedli do nevzdržnega zvišanja stroškov ključne surovine za uporabnike, ki bi nanje vplivalo nesorazmerno.

(254) Združenje ÇİB je po začasnem razkritju izrazilo pomisleke glede zvišanja cen vroče valjanih ploščatih izdelkov na trgu Unije zaradi ukrepov in izpodbijalo uvodno izjavo 191 začasne uredbe, v skladu s katero bi lahko proizvajalci Unije uporabili svojo neizkoriščeno zmogljivost, da bi zadostili povpraševanju nepovezanih uporabnikov.

([24]) t21.000701, Priloga 2.
([25]) t21.000701, Priloga 1 in Priloga 3.
([26]) t21.000721.

(255) Pritožnik je oporekal tem trditvam ([27]). Zlasti se je skliceval na vire, ki kažejo na povečano proizvodno zmogljivost leta 2021, vključno s ponovnim zagonom nekaterih peči, in na obstoj zadostnih virov dobave v Uniji in iz tretjih držav. Pritožnik je priznal, da bi bilo vsakršno neravnovesje v dobavni verigi na trgu le začasne narave in posledica negativnih učinkov pandemije COVID-19, vključno z ustavitvijo nekaterih peči. Nadalje je trdil, da v Uniji in drugje obstaja veliko alternativnih virov za zadovoljitev morebitnega večjega povpraševanja v Uniji, vključno z obstojem obsežne neizkoriščene zmogljivosti v Uniji in drugod po svetu. Trdil je tudi, da bo Turčija glede na uvedene zmerne protidampinške dajatve verjetno še naprej dobavljala na trg Unije. Nazadnje je ponovil, da protidampinška dajatev ne bi pomembno vplivala na stroške uporabnikov, pri čemer se je skliceval na simulacije, ki jih je predložil v zgodnejši fazi postopka.

(256) Turška vlada je po dokončnem razkritju trdila, da če bo Komisija uvedla dokončen zaščitni ukrep, poleg obstoječega zaščitnega ukrepa ter drugih protidampinških in izravnalnih dajatev, uvedenih proti drugim državam porekla za uvoz zadevnega izdelka, bo lahko prišlo do pomanjkanja ponudbe. Nadalje je trdila, da se je njen uvoz začel zmanjševati leta 2019 zaradi uvedenega zaščitnega ukrepa in da bo „po njenem mnenju kakršen koli dodaten ukrep povzročil prenehanje uvoza iz Turčije“, in vprašala, kako bo Komisija prepričana, da uvoz iz Turčije ne bo prenehal.

(257) Komisija je najprej obravnavala trditve o pomanjkanju ponudbe, razpoložljivosti drugih virov ter sposobnosti prilagajanja regulativnim spremembam in zamenjave dobaviteljev. Nato je obravnavala trditev o uporabi podatkov za obdobje po obdobju preiskave.

(258) Komisija je ugotovila, da trditve konzorcija in turške vlade glede pomanjkanja ponudbe ne potrjujejo številke in gibanja, ugotovljeni med preiskavo. To velja na splošno in na ravni podatkov, ki so jih prikazali sodelujoči uporabniki. Na splošni ravni je Komisija najprej opozorila, da so bile v okviru zaščitnega ukrepa za jeklo ([28]) v obdobju preiskave stalno in vse pogosteje na voljo zelo velike količine tarifnih kvot brez dajatev ([29]). Če bi torej v Uniji obstajalo povpraševanje po večjih količinah iz uvoza, bi se lahko to povpraševanje izpolnilo brez plačila dajatev. Drugič, preiskava je potrdila, da ima industrija Unije zadostno neizkoriščeno zmogljivost ([30]), da bi lahko svojo proizvodnjo v Uniji še povečala. Nobenih ekonomskih razlogov ni, da proizvajalci Unije ne bi uporabili svojih (neizkoriščenih) zmogljivosti za izpolnitev povpraševanja v Uniji, če so uporabniki povezani ali ne, zlasti kadar se znajdejo v neoptimalnem gospodarskem položaju. Tretjič, Komisija je ponovila svoje ugotovitve iz začasne faze ([31]) v zvezi s sposobnostjo tretjih držav, da dobavljajo vroče valjane ploščate izdelke v ustreznih količinah, in spomnila, da bi lahko v primeru povpraševanja še povečale svojo prisotnost na trgu Unije, kot so nekatere od njih že storile. Nazadnje, Komisija se je sklicevala na svojo ugotovitev iz uvodne izjave 192 začasne uredbe v zvezi z neutemeljeno domnevo, da bi uvoz iz Turčije izginil s trga Unije, če bi Komisija uvedla zaščitno dajatev. Komisija je v zvezi s tem spomnila, da nekatere države, za katere veljajo ukrepi, še naprej izvažajo v Unijo, v nekaterih primerih v velikih količinah ([32]).

(259) Poleg tega je trditev konzorcija tudi v nasprotju s podatki, ki so jih v okviru preiskave predložili sami neodvisni uporabniki. Prvič, delež uvoza iz Turčije je v portfelju teh uporabnikov precej omejen (na splošno manjši od 15 %). Nakupi turških izdelkov predstavljajo manj kot polovico deleža uvoza iz drugih držav porekla in so skoraj petkrat manjši od nakupov pri proizvajalcih Unije, ki so daleč največji dobavitelj uporabnikov. Poleg tega je Komisija potrdila, da številke v izpolnjenih vprašalnikih nepovezanih uporabnikov jasno kažejo, da lahko nepovezani uporabniki ne le bistveno spremenijo (in so dejansko tudi spremenili) konfiguracijo svojih virov dobave, ampak lahko to storijo za velike količine. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da so sodelujoči uporabniki v obdobju

([27]) t21.000931.

([28]) Komisija je julija 2018 uvedla začasni zaščitni ukrep, ki je postal dokončen februarja 2019 in je veljal v celotnem obdobju preiskave. V okviru tega ukrepa vroče valjani ploščati izdelki po obsegu večinoma ustrezajo kategoriji izdelkov 1. Zato je gibanje uporabe tarifnih kvot v okviru zaščitnega ukrepa pomembno za namene te preiskave.

([29]) Uvodne izjave 45 do 50 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/894 z dne 29. junija 2020 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2019/159 o uvedbi dokončnih zaščitnih ukrepov proti uvozu nekaterih izdelkov iz jekla (UL L 206, 30.6.2020, str. 27).

([30]) Preglednica 6 iz uredbe o uvedbi začasnih protidampinških ukrepov.

([31]) Uvodni izjavi 188 in 189 uredbe o uvedbi začasnih protidampinških ukrepov.

([32]) Uvodne izjave 21 do 23 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1590 z dne 26. septembra 2020 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2019/159 o uvedbi dokončnih zaščitnih ukrepov proti uvozu nekaterih izdelkov iz jekla (UL L 248, 27.9.2019, str. 31).

preiskave podvojili in celo potrojili uvoz iz nekaterih držav porekla (pri čemer se je uvoz iz teh tretjih držav na splošno povečal za 40 %). Uporabniki so začeli v obdobju preiskave kupovati tudi od držav porekla, od katerih v letu pred obdobjem preiskave niso kupovali, medtem ko so od nekaterih držav porekla, od katerih so kupovali leta 2018, prenehali kupovati. Razpoložljivi podatki v dokumentaciji so tako v nasprotju s trditvijo konzorcija, da lahko uporabniki kupujejo le omejene količine vroče valjanih ploščatih izdelkov od drugih tretjih držav in da je v praksi le redko mogoče zamenjati dobavitelja.

(260) Glede drugih trditev turške vlade je Komisija navedla, da v zvezi z zmanjšanjem uvoza leta 2019 Turčija ni mogla izpolniti globalne tarifne kvote, ki je bila na voljo do 1. julija 2020 ([33]). Poleg tega Komisija ni videla nobene povezave med zmanjšanjem uvoza v zadevnem letu in trditvijo, da bo ta uvoz prenehal zaradi uvedbe dokončne protidampinške dajatve, turška vlada pa tudi ni predložila nobenih dokazov v podporo svoji trditvi. Komisija je še navedla, da raven uvoza Turčije od uvedbe začasne protidampinške dajatve kaže, da ta uvoz ni prenehal. Turčija je namreč v obdobju od januarja do marca 2021 uporabila zelo veliko (92 %) svojih tarifnih kvot za posamezno državo in v četrtletju od aprila do junija 2021še naprej izvažala ustrezne količine. Ti podatki kažejo, da je Turčija kljub uvedeni začasni protidampinški dajatvi še naprej dobavljala količine, sorazmerne z obsegom kvote, ki ji je bila dodeljena v okviru zaščitnega ukrepa.

(261) Komisija je v odziv na trditev združenja ÇİB v zvezi z domnevnim zmanjšanjem uvoza, na katero se je združenje sklicevalo (prvo četrtletje leta 2019 v primerjavi s četrtim četrtletjem leta 2019), ponovno navedla, da bi lahko Turčija v zadnjem četrtletju leta 2019 dobavila dodatne količine v okviru režima dajatev prostih kvot ([34]). Vendar Komisija kljub temu ni razumela, kako bi lahko zmanjšanje uvoza iz Turčije samo po sebi privedlo do pomanjkanja ponudbe na trgu. Spomnila je, da je trg Unije dokazal svojo sposobnost prilagajanja različnim virom dobave glede na regulativne spremembe, kot je uvedba ukrepov trgovinske zaščite.

(262) Zato je Komisija glede na zgoraj navedena dejstva zavrnila trditve konzorcija, turške vlade in združenja ÇİB.

(263) Kar zadeva zahtevo, naj Komisija razširi svoje ugotovitve, da bi se upošteval razvoj dogodkov po obdobju preiskave, je konzorcij v svojih pripombah opozoril na zvišanje cen brez primere, do katerega naj bi prišlo med koncem leta 2020 in prvim četrtletjem leta 2021. Dodal je še, da bi tako zvišanje cen ogrozilo njihove dejavnosti v Uniji ter da bi ob tako zvišanih cenah proizvajalci Unije povečali svoje dobičke in si tako opomogli od kakršne koli škode, ki so jo utrpeli v obdobju preiskave.

(264) Združenje ÇİB in turška vlada sta po dokončnem razkritju kritizirala ugotovitev Komisije v zvezi s tem. Pritožnik je tako trdil, da Komisija ne bi smela oceniti razvoja dogodkov po obdobju preiskave, saj okoliščine v tem primeru niso izjemne ter bi bile vsekakor le kratkoročne in nestrukturne.

(265) Komisija je menila, da trditev, da je v določenem trenutku po obdobju preiskave morda prišlo do zvišanja cen, ne more sama po sebi postaviti pod vprašaj ugotovitev preiskave v začasni in dokončni fazi. Opozorila je, da za trditev konzorcija ni smiselne podlage in dokazov, ki bi jasno kazali, da so ugotovitve preiskave, ki temeljijo na podatkih za OP, ovržene že s takim razvojem dogodkov. Poleg tega trditev, da bi si industrija Unije opomogla od škodljivih razmer, ni utemeljena in ni podprta z nobenim dokazom. Komisija je spomnila, da je v členu 6(1) navedeno, da se informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, običajno ne upoštevajo.

([33]) Ta trditev velja za obe obdobji, tj. za obdobje, ko je za Turčijo veljala globalna tarifna kvota (od 2. februarja do 30. septembra 2019), in za obdobje od 1. oktobra 2019, ko je za Turčijo v okviru globalne tarifne kvote veljala zgornja meja 30 %.

([34]) Turčija je v zadnjem četrtletju leta 2019 uporabila 73 % skupne količine tarifnih kvot, ki jo je lahko dobavila brez dajatev, tako da ji je v zadevnem četrtletju ostalo približno 170 000 neuporabljenih ton.

(266) Komisija v zvezi s pripombami, ki jih je prejela po dokončnem razkritju, ugotavlja, da nobena stran ni predložila dodatnih dokazov v zvezi s tem, kako naj bi zvišanje cen po obdobju preiskave samo po sebi pomenilo, da uvedba dokončnih protidampinških dajatev ni bila upravičena glede na preskus interesa Unije.

(267) Zato je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 183 do 198 začasne uredbe.

7.4 **Drugi dejavniki**

(268) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da proizvajalci jekla v Uniji nenehno poskušajo ohraniti svoj oligopol na trgu Unije in odpraviti mednarodno konkurenco. Opozorila je, da proizvajalci Unije že zagotavljajo 79 % prodaje na prostem trgu in da ta delež ne vključuje količin za lastne potrebe, ki so precejšnje. Tudi združenje ÇİB se je sklicevalo na velik tržni delež proizvajalcev Unije in svarilo pred monopolom.

(269) Komisija je ugotovila, da je trditev glede oligopola neutemeljena, kot je pojasnjeno že v uvodni izjavi 200 začasne uredbe. Po začasnem razkritju nobena stran ni zanikala, da, kot je navedeno v uvodnih izjavah 75 in 200, obstaja več kot 20 znanih proizvajalcev, ki spadajo v 14 različnih skupin, ki kažejo zdravo medsebojno konkurenco in konkurenco z uvozom iz tretjih držav. Ker ni dokazov o nekonkurenčnih praksah, je njihov trenutni tržni delež brezpredmeten za podkrepitev teh trditev o oligopolu, kaj šele monopolu.

(270) Združenje ÇİB je po dokončnem razkritju trdilo, da v okviru zgoraj navedenega ni bila podrobno, zadostno in pregledno ocenjena niti trditev o povečanem oligopolu industrije Unije na trgu Unije niti neutemeljenost trditve o takem povečanem oligopolu. Po mnenju združenja bi bilo treba trditev oceniti ob upoštevanju še drugih dejavnikov, kot so obstoječi ukrepi, pomanjkanje ponudbe, poslabšanje kakovosti in zmanjšanje inovacij itd. Po navedbah zadevne strani Splošno sodišče zahteva, da se za namene člena 21(1) osnovne uredbe posebna pozornost nameni ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence. Zadevna stran je, ne da bi dodala kakršen koli nov dokaz, ponovila svojo trditev, da ima industrija Unije „povečan oligopol“ na trgu Unije.

(271) Komisija se sklicuje na nedavni delovni dokument služb Komisije ([35]), v katerem je navedla, da je „[v] nedavnem valu konsolidacije […] uveljavitev nadzora nad združevanjem prispevala k ohranjanju živahne konkurence na evropskih trgih jekla v korist številnih industrij na koncu proizvodne verige, ki uporabljajo jeklo, so odvisne od cenovno dostopnih materialov, da so lahko konkurenčne na svetovni ravni, in zaposlujejo več milijonov Evropejcev. S prepovedjo protikonkurenčnih združitev (npr. Tata Steel/ThyssenKrupp) ali odobritvijo združitev pod določenimi pogoji, kot so strukturne odsvojitve (npr. ArcelorMittal/Ilva), je uveljavitev pravil glede združitev zagotovila, da evropski uporabniki jekla nimajo manjše izbire, višjih cen ali manj inovacij“. Po mnenju Komisije so bile trditve združenja ÇİB neutemeljene, tudi kar zadeva pomanjkanje ponudbe vroče valjanih ploščatih izdelkov, kot je pojasnjeno v oddelku 7.3. Zato je Komisija potrdila svoje ugotovitve iz začasne faze.

(272) Ker glede tega oddelka ni bilo drugih pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 199 in 200 začasne uredbe.

7.5 **Sklep o interesu Unije**

(273) Turška vlada je po začasnem razkritju navedla, da so po njenem mnenju protidampinške dajatve nepotrebne in škodljive za trg Unije ter da bodo negativno vplivale na interes Unije kot celote. Združenje ÇİB je po dokončnem razkritju trdilo, da Komisija ni pregledno uskladila različnih zadevnih interesov niti ni utemeljila svojih ugotovitev. Komisija je menila, da so zadevne trditve neutemeljene glede na ugotovitve preiskave, tj. obstoj dampinga, posledično znatno škodo, povzročeno industriji Unije, in rezultat usklajevanja različnih zadevnih interesov.

(274) Na podlagi navedenega in ker ni bilo pripomb, so bili sklepi iz uvodne izjave 201 začasne uredbe potrjeni.

([35]) Delovni dokument služb Komisije „Towards Competitive and Clean European Steel“ (Za konkurenčno in čisto evropsko jeklarstvo) (SWD(2021) 353 final z dne 5. maja 2021, str. 4).

8. DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI

8.1 Dokončni ukrepi

(275) Glede na sprejete sklepe o dampingu, škodi, vzročni povezavi in interesu Unije je treba v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe uvesti dokončne protidampinške ukrepe, da se prepreči, da bi uvoz zadevnega izdelka po dampinških cenah še naprej povzročal škodo industriji Unije. Iz razlogov, navedenih v oddelku 6 in zlasti pododdelku 6.3 te uredbe, bi bilo treba protidampinške dajatve določiti v skladu s pravilom nižje dajatve.

(276) Na podlagi navedenega so stopnje, po katerih se bodo uvedle take dajatve, določene na naslednji način:

Država	Družba	Dokončna protidampinška dajatev
Turčija	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Vse druge družbe	7,3 %

(277) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato izražajo stanje, v katerem so bile te družbe med to preiskavo. Te stopnje dajatev se uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz zadevne države, ki so ga proizvedli poimensko navedeni pravni subjekti. Za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja katera koli druga družba, ki ni posebej navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, bi morala veljati stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“. Individualne stopnje protidampinške dajatve se zanje ne bi smele uporabljati.

(278) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj protidampinške dajatve, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo ([36]). Zahtevek mora vsebovati vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno upravičenost do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi uredba o spremembi imena.

(279) Da bi se zmanjšalo tveganje izogibanja ukrepom zaradi razlik v stopnjah dajatev, so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi uporaba individualnih protidampinških dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne protidampinške dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1(3) te uredbe. Za uvoz, za katerega ta račun ni bil predložen, bi bilo treba uporabiti protidampinško dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(280) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje protidampinške dajatve za uvoz, pa ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Četudi predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, morajo carinski organi držav članic izvajati običajne kontrole in

([36]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

lahko kot v vseh drugih primerih zahtevajo dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji in zagotovitev, da je poznejša uporaba nižje stopnje dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.

(281) Če bi se po uvedbi zadevnih ukrepov obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, znatno povečal, bi se tako povečanje obsega lahko obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, nastala zaradi uvedbe ukrepov v smislu člena 13(1) osnovne uredbe. V takih okoliščinah in če so izpolnjeni pogoji, se lahko začne preiskava proti izogibanju. S to preiskavo se lahko med drugim preuči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

(282) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinških dajatev, bi bilo treba protidampinško dajatev za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, ampak tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

8.2 **Dokončno pobiranje začasnih dajatev**

(283) Ob upoštevanju ugotovljenih stopenj dampinga in stopnje škode, povzročene industriji Unije, bi bilo treba dokončno pobrati zneske, zavarovane z začasno protidampinško dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo.

(284) Ker so dokončne stopnje dajatev nižje od začasnih stopenj dajatev, se zneski, ki so zavarovani in presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, sprostijo.

8.3 **Retroaktivnost**

(285) Kot je navedeno v oddelku 1.2, je Komisija na zahtevo pritožnika uvedla obvezno registracijo uvoza izdelka v preiskavi v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe.

(286) V zaključni fazi preiskave so bili ocenjeni podatki, zbrani v okviru registracije. Komisija je analizirala, ali so bila izpolnjena merila iz člena 10(4) osnovne uredbe za retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev.

(287) Analiza, ki jo je opravila Komisija, ni pokazala nadaljnje znatne rasti uvoza poleg ravni uvoza, ki je v obdobju preiskave povzročil škodo, kot je določeno v členu 10(4d) osnovne uredbe. Komisija je v okviru te analize primerjala mesečni povprečni obseg uvoza zadevnega izdelka v obdobju preiskave z mesečnim povprečnim obsegom uvoza v obdobju od meseca po začetku te preiskave do zadnjega polnega meseca pred uvedbo začasnih ukrepov. Tudi na podlagi primerjave mesečnega povprečnega obsega uvoza zadevnega izdelka v obdobju preiskave z mesečnim povprečnim obsegom uvoza v obdobju od meseca po začetku te preiskave do vključno meseca, v katerem so bili uvedeni začasni ukrepi, ni bilo mogoče opaziti nadaljnjega znatnega povečanja:

	OP		junij 2020–december 2020		junij 2020–januar 2021	
	tone	tone/mesec	tone	tone/mesec	tone	tone/mesec
Uvoz vroče valjanih ploščatih izdelkov iz Turčije	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Vir: Eurostat (EU27).

(288) Komisija je zato sklenila, da retroaktivno pobiranje dokončnih dajatev za obdobje, v katerem je bil uvoz registriran, v tem primeru ni utemeljeno.

9. **PONUDBA ZAVEZE**

(289) Eden od proizvajalcev izvoznikov je po dokončnem razkritju predložil ponudbo cenovne zaveze v skladu s členom 8 osnovne uredbe.

(290) Komisija je to ponudbo ocenila in sklenila, da bi bilo sprejetje take zaveze nepraktično v smislu člena 8 osnovne uredbe. Razlog za to so predvsem številne med seboj neločljive vrste izdelkov, zajete v ponudbi, dejstvo, da imajo nekatere vrste izdelkov, ki se uvrščajo pod isto oznako KN/TARIC, različne minimalne uvozne cene, dejstvo, da ponujene minimalne uvozne cene ne bi zadostovale za odpravo škodljivih učinkov dampinga za večino vrst izdelkov, in neprimernost ponujene indeksacije za vključitev nihanj cene surovin.

(291) Pritožnik je v svojih pripombah k cenovni zavezi, ki jo je predlagal proizvajalec izvoznik, navedel argumente za njeno zavrnitev, ki so podpirali analizo Komisije.

(292) Komisija je proizvajalcu izvozniku poslala dopis, v katerem je navedla razloge za zavrnitev ponudbe zaveze in dala družbi možnost, da predloži pripombe na to odločitev.

(293) Komisija od proizvajalca izvoznika ni prejela nobenih pripomb v zvezi s svojim sklepom, da bi bila predlagana zaveza neprimerna in neizvedljiva.

(294) Zato je bila iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 290 do 293, ponudba cenovne zaveze zavrnjena.

10. **KONČNE DOLOČBE**

(295) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([37]) je obrestna mera, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(296) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) uredbe (EU) 2016/1036 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz ploščato valjanih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla, v kolobarjih ali ne (vključno z „razrezanimi izdelki“ in „ozkimi trakovi“), vroče valjanih, brez nadaljnje obdelave, neplatiranih, neprevlečenih in neprekritih, s poreklom iz Turčije, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (oznaka TARIC 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (oznaka TARIC 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (oznaka TARIC 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (oznaka TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (oznaka TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (oznaka TARIC 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (oznaka TARIC 7226 91 91 19) in 7226 91 99.

Izključeni so naslednji izdelki:

(i) izdelki iz nerjavnega jekla in zrnato usmerjeni izdelki iz silicijevega jekla za elektropločevine;

(ii) izdelki iz orodnega jekla in hitroreznega jekla;

([37]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

(iii) izdelki, ki niso v kolobarjih, brez reliefnega vzorca, debeline več kot 10 mm in širine 600 mm ali več, in

(iv) izdelki, ki niso v kolobarjih, brez reliefnih vzorcev, debeline 4,75 mm ali več, toda največ 10 mm, in širine 2 050 mm ali več, ter

(v) izdelki s (a) širino največ 350 mm in (b) debelino najmanj 50 mm, ne glede na dolžino izdelka.

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Država	Družba	Stopnja dokončne protidampinške dajatve	Dodatna oznaka TARIC
Turčija	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Vse druge družbe	7,3 %	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja take račune, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v [zadevna država]. Izjavljam, da so informacije na tem računu popolne in točne.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki velja za vse druge družbe.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe o carinskih dajatvah.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/9, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

Člen 3

Dokončna protidampinška dajatev se ne obračuna retroaktivno na registrirani uvoz. Podatki, zbrani v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe (EU) 2020/1686, se ne hranijo več.

Člen 4

Člen 1(2) se lahko spremeni, da se dodajo novi proizvajalci izvozniki iz Turčije in se za njih uvede ustrezna tehtana povprečna stopnja protidampinške dajatve za sodelujoče družbe, ki niso vključene v vzorec. Novi proizvajalec izvoznik predloži dokaze, da:

(a) v obdobju preiskave (med 1. januarjem 2019 in 31. decembrom 2019) ni izvažal blaga, opisanega v členu 1(1) in s poreklom iz Turčije;

(b) ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, in

(c) je zadevni izdelek dejansko izvažal ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo po koncu obdobja preiskave izvozil znatno količino v Unijo.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. julija 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN